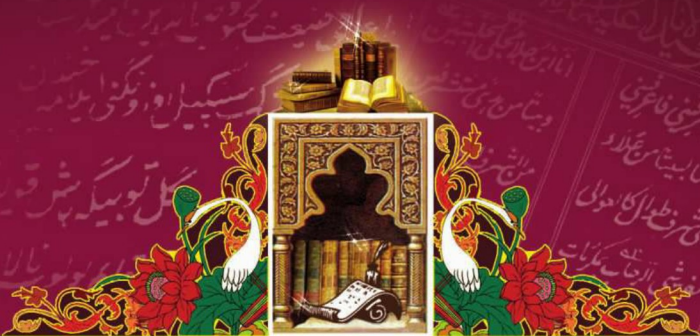

گۈزەل سۆزلەر

ئەدبىي فىلەسەپە سۆزلۈكى

(بابۇرنامە)

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۈن - سەن نەشرىياتى

كلاسسىكلار گۈلستانى

ئەدەبىي قىلچەن سىكسۇر

(بابۇرنامە)

پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى: ئېنىز ئاتاۋۇللا سارتېكىن

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سەن نەشرىياتى

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەربىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۆتۈشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن يەنىمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۈرلارنىڭ ھاياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنئىي جەھەتتىن يۈكسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىغانلىرىنى تاللاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئەنى تۈزدۇق. دىققىتىڭىزگە سۈنۈلۈۋاتقان «تەدبىر قىلىچتىن ئىتتىكىتۈر» دېگەن كىتابتا زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483 - 1530) نىڭ ھاياتى، ئىجادىي پائالىيىتى، شۇنداقلا 200 پارچىگە يېقىن رۇبائىسى تونۇشتۇرۇلدى.

مەشھۇر مەدەنىيەت ئەربابى — مۇھەممەد بابۇر^①

ئوسمان مۇھەممىدى قارقۇتلۇق

زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483 – 1530) ئوتتۇرا جەنۇبىي ئاسىيا ۋە ھىندىستان دىيارىدا ئۆتكەن مەشھۇر ئىمپېراتور ھەمدە مەشھۇر مەرىپەتپەرۋەر ۋە تەرەققىيپەرۋەر مەدەنىيەت ئەربابىدۇر. ئۇ بۇندىن 500 يىل بۇرۇنقى جاھاننى قۇللۇق ۋە فېئودالىق ئاسارىتى قاپلىغان زاماندا يېتىشىپ چىققان، يۈكسەك ئاڭ - سېزىم، قورقماس شىجائەتلىك ئىرادە ۋە ھارماس - تالماس تىرىشچانلىق روھ بىلەن سۇغىرىلغان، ئۆز زامانىسىغا نىسبەتەن مەدەنىيەتلىك تۇيغۇسىنى نامايان قىلغان شەخستۇر.

«ئۇ كىچىكىدىن تارتىپلا بىر جەڭچى بولۇپ، ئۆمرىنىڭ كۆپىنى ئات ئۈستىدە ئۆتكۈزگەن. بۇ جەسۇر شاھزادە جانلىق تەسەۋۋۇر قىلىش ئىقتىدارىغا، تۈگىمەس زېھنى كۈچ ۋە ئۇلۇغ ئىرادىگە ئىگە ئىدى.»⁽¹⁾

ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بىر كىچىك كۆچمەن ھاكىمىيەتنىڭ بارلىق ئالىي ھوقۇقىنى ئۆز قولىدا تۇتقان سەرگەردان پادىشاھ

^① «مايىۋلاق» 2003 - يىل 2 - سان.

ۋاقتىدا، جەنۇبىي ئاسىيادىكى فېئوداللىق ۋە يانچىلىق تۈزۈمىدە پارچىلىنىپ (قەلئە بەگلىك ھاكىمىيىتىدە) ئۆز ئالدىغا ئۇخلاپ ياتقان ھىندىستاننى قورال كۈچى بىلەن ئويغاتقاندى.

بۇ چاغدا ھىندىستاندا مۇسۇلمان ۋە ھىندى مىللەتلىرى شۇنداقلا مۇسۇلمان ۋە ھىندى ھاكىمىيەتلىرى تەڭلامە ۋەجۇت ئىدى.

مۇھەممەد بابۇر ئەينى زاماندىكى ئوتتۇرا - جەنۇبىي ئاسىيانىڭ بىرقەدەر تەرەققىي تاپقان، تۈركلەر، موڭغۇللار ۋە پارسلاردىن تەشكىللەنگەن سانى ئاز ئەمما كۈچلۈك قوشۇنلىرى بىلەن ھىندىستاندەك زېمىنى كەڭرى، نوپۇسى كۆپ ۋە ئەنئەنىۋى ئادەتلىرى كۈچلۈك ئەلگە يۈرۈش قىلىپ، بۇ يەرگە ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە پېرسىيە مەدەنىيىتىنى ئېلىپ كىردى ھەمدە موڭغۇل ئىمپېرىيىسىنى قۇردى. «بۇ ئىمپېرىيىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىسىمۇ، ئەمما ئۇلار ھىندىستانغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشتا قوللانغان بارلىق تەدبىرلىرىدە دىننى ئەمەس، سىياسەتنى ئاساس قىلغان (2)» ئىدى.

چىن شىخۋاڭ (3) ئەينى زاماندا جۇڭگودىكى ئالتە بەگلىكنى بويسۇندۇرۇپ، جۇڭگونى بىرلىككە كەلتۈرگەن مەشھۇر شەخس بولسا، مۇھەممەد بابۇر ھىندىستاندىكى يەتتە خانلىقنى بويسۇندۇرۇپ ھىندىستاننى بىرلىككە كەلتۈرگەن مەشھۇر شەخستۇر. مۇھەممەد بابۇرنى يەنە تارىختىكى جورجۇتلارنىڭ يەتتە قەبىلىسىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ مانجۇ خانىدانلىقىنى قۇرغان نۇرغاچى (4) غا ئوخشىتىش مۇمكىن ئىدى. ھىندىستاندا «بۇ تۆمۈر

شاھزادىسىدىنمۇ ئارتۇق شاھلىق ئەخلاقغا ئىگە ئادەم يوق دېيەرلىك ئىدى.» (5) ھىندىستان موڭغۇل ئىمپېرىيە دەۋرى فېئوداللىق - يانچىلىق تۈزۈمىدە ئىدى. تارىختا قەدىمىي مەدەنىيەتلىك رايون دەپ ئاتالغان ھىندىستان فېئوداللىق تۈزۈمىنىڭ ئۇزۇن داۋام قىلىشى ۋە راۋاج تاپماس قەلئە بەگلىكلىرى جەمئىيىتى تەسىرىدە ياۋروپا ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا جەمئىيىتىدىن كۆپ كېيىن قالغانىدى. ھالبۇكى 15 - ئەسىردە غەربىي ياۋروپادىكى ئەنگلىيە قاتارلىق ئەللەردە يېڭى بۇرژۇئازىيە تەرەققىي قىلىپ كاپىتالىستىك جەمئىيەتكە ئۆتكەنىدى.

مۇھەممەد بابۇر ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەن بىلىم - مەلۇماتلىق ۋە كۆپىنى كۆرگەن ئىستېداتلىق پادىشاھ بولۇپ، ئۇنىڭ ئاقىلانى ئىنسانپەرۋەرلىكى، مەردۇمەردلىكى، ئېسىل ئەخلاق - پەزىلىتى ھەم سەۋر - قانائەتچانلىق روھى ئۇ ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئوردا ئىچى - سىرتىدىكى دۆلەت ئەركانلىرى ۋە سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ شۇنداقلا شۇ جەمئىيەتتىكى خەلقنىڭ ئۇنىڭغا بولغان مېھىر - مۇھەببىتىنى، ساداقىتىنى ئويغاتقاندى. مۇھەممەد بابۇر بارغانلىكى ۋە تۇرغانلىكى يەردە ئىلغار دۇنيا قاراش بىلەن يېڭى ئىدىيە، يېڭى مەدەنىيەت تارقىتى. ئۇ ئۆزى يېزىپ قالدۇرغان ۋە بۈيۈك ھىندىستان تۈرك، موڭغۇل ئىمپېرىيە تارىخىغا ئائىت تارىخىي مەنبەلەردە ئۇنىڭ ھەقىقەتەن غايىلىك، ئىرادىلىك، تەرەققىيپەرۋەر، مەرىپەتپەرۋەر مەدەنىيەتلىك كىشى ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ.

ئىمپېراتور مۇھەممەد بابۇر تۈرلۈك ئېتىقاد ۋە تەبىقىدىكى ھىندىستان مەملىكىتىنى بويسۇندۇرغاندىن كېيىن بىر ئىزدە

توختاپ قالمىدى. ئۇ يېزا ئىگىلىكى، قول سانائىتىدىن تارتىپ تاكى يەر-زېمىن، دەريا - ئېقىن، قاتناش - پوچتا ئالاقىلەرغىچە زور ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ باردى. ئىلىم - پەن ۋە مەدەنىيەت تارقىتى. لەشكېرى يۈرۈش جەريانىدا ئۇ ئۆزىنى سەكەردە - نۆكەرلەر بىلەن ئوخشاش ئورۇنغا قويدى. سەركەردە - نۆكەرلەر پىيادە ماڭسا پىيادە ماڭدى، ئاتلىق ماڭسا ئاتلىق ماڭدى. ھەتتا سەركەردە - نۆكەرلەر بىلەن بىر كېمىدە ئولتۇردى. مەيلى شاھ، مەيلى گاداي، مەيلى ئەمەلدار، مەيلى پۇقرا بولسۇن ئادەمگەرچىلىك ۋە ئىنسانپەرۋەرلىكنى يۇقىرى ئورۇنغا قويدى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «ھەممە ئادەم قار - شىۋىرغان ئىچىدە تۇرغاندا، مەن ئىسسىق ئۆيىدە دەم ئالسام، ھەممە جاپا - مۇشەققەت چېكىۋاتقاندا، مەن بۇ يەردە ئۇخلىسام، راھەتلەنسەم، ئادەمگەرچىلىكتىن يىراق، ھەممەنەپەسلىككە يات بىر ئىش بولىدۇ. ھەرقانداق جاپا - مۇشەققەت بولسا كۆرەي، كىشىلەر چىدىغانغا مەنمۇ چىداي، پارسچە ماقالدا «دوستلار بىلەن ئۆلۈم بەجايمىكى توي» دېگەنكەن دەپ ئويلىدىم.» (6)

ئۇ پارسچە بىر نەزمە مۇنداق يازغانكەن، ئۇنىڭ تەرجىمىسى تۆۋەندىكىچە:

«كۆڭۈلنى يارا قىلىشتىن قىل ھەزەر،
 كۆڭۈل يارىسى ئاخىر ئۆزىن كۆرسىتەر.
 ئىمكان بار بىر كۆڭۈلنىمۇ قىلما يارا،
 بىر ئاھ دۇنيانى ئاستىن - ئۈستۈن ئېتەر.»

ئۆز پۇقراسى بىلەن ئۆزىنى ئوخشاش ئورۇنغا قويۇپ، پۇقرالار بىلەن ئۆزىنى ھەمنەپەس ھېسابلىغاندىنمۇ ئارتۇق ئېھزىلەت بىرمۇ؟! پۇقرالارنى گويا دوستلارغا ئوخشىتىپ بىر كۆڭۈلنىمۇ يارا قىلماسلىقتىن ئېسىل خىسلەت بىرمۇ؟!

چاپا - مۇشەققەتلەرگە چىداش مۇھەممەد بابۇرنىڭ ئىرادىسى بولسا، پۇقرا بىلەن ئۆزىنى ئوخشاش ھېسابلاش ئۇنىڭ يۈكسەك پەزىلىتىدۇر. «ئۇ مۇلايىم، باتۇر، كەڭ قورساق، زېرەك ۋە ئوچۇق - يورۇق بولۇپ، ھەرقانداق ئۆلچەم بىلەن قارىغاندىمۇ ئۇلۇغ ئادەم ئىدى.» (7)

مۇھەممەد بابۇر ھىندىستاندا ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىنى ئورناتقاندىن كېيىن، ئەقىل - تەپەككۈرنى پۇقراچىلىققا قارىتىپ، خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاشقا تۇتۇش قىلدى.

مۇھەممەد بابۇر «كەڭ تەبىئەت ۋە تۇرمۇشىنى قىزغىن سۆيگۈچى» (8) بولۇش سۈپىتى بىلەن خەلقنىڭ ساپ ھاۋا، گۈزەل مۇھىتىدىن بەھرىمەن بولۇشى ئۈچۈن، چارە - تەدبىر بىلەن پىلانلىق ئىش كۆرگەنلىكتىن «شۇنچە ساپاسىز ۋە رەتسىز بولغان ھىندىستاندا پىلانلىق ۋە رەتلىك قۇرۇلغان چىرايلىق باغلار پەيدا بولدى. دوقمۇشلار ياراملىق چىمەنلىكلەر بىلەن، چىمەنلىكلەر مۇناسىپ گۈل - چېچەكلەر بىلەن بېزەلدى.» (9) ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈن «ئەل ئولتۇرۇشلۇق يەرلەردە چاق ئارقىلىق ئېقىن سۇ پەيدا قىلىپ، پىلانلىق ۋە سىياقلىق قۇرۇلۇشلارنى ئېلىپ بېرىش كېرەكلىكىنى دائىم» (10) ئويلاپ تۇراتتى. مەملىكەت مىقياسىدىكى قاتناش ۋە پوچتا يوللىرىنىڭ راۋان بولۇشىنى

ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، «تۈز يولدىكى ھەربىر قونالغۇنىڭ ئارىلىقىنى ئۆلچەم تاناى بىلەن ئۆلچەپ مېڭىش بۇيرۇقى، ... دەريا قىرغىقىنى ئۆلچەپ مېڭىش بۇيرۇقى بېرىلگەندى.» (11)

ئۇ يەنە پادىشاھلىق كىبىرىنى تاشلاپ، ئەستايىدىللىق بىلەن ئىش كۆرۈپ، قەرەللىك ھالدا تۆۋەنگە چۈشۈپ، دۆلپۈر رايونىدا ياسالغان «كۆلچەك ۋە قۇدۇق قۇرۇلۇشىنى كۆرۈش» كە (12) بارغانىدى.

نەتىجىدە، شۇ جايدىلا «تاش قۇدۇق، يىگىرمە ئالتە تاش ئېرىق، تاش تۇۋرۇك ۋە بىر پۈتۈن قىياغا قېزىلغان ئېرىقلار پۈتۈپ» (13) قۇدۇقتىن سۇ تارتىشقا باشلانغان. ھەر قايسى ئىش مەيدانلىرىدا ئىشلەۋاتقان ھۈنەرۋەن - كاسپىلارنىڭ ئىنتىزامچانلىقى ۋە ئىشچانلىقىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن، «دۆلپۈردا ئىش قىلىۋاتقان تاشچىلارغا، ياغاچچىلارغا ۋە بارلىق ئىشچىلارغا، ئەگىرەدىكى ئۈستىلار ۋە ئىشچىلارغا لايىقىدا ئىنئاملار» (14) بېرىلگەن، ھىندىستاننىڭ توپا - چاڭلىق ۋە ئىنتايىن ئىسسىق ھاۋا كىلىماتى تۈپەيلىدىن بۇ يەرگە ھاممام (مۇنچا) ياساش تەشەببۇس قىلىنىپ «ھاممامنىڭ ئىسسىق كۆل بار ئۆيى تامامەن تاشتىن ياسالغان، ئۇنىڭ فونتانىغا ئاق تاش ئىشلىتىلگەندىن باشقا، پەگا ۋە تورۇسنىڭ ھەممىسىگە بىيانەدىن چىققان قىزىل تاش ئىشلىتىلگەن، ... دەريا ياقىسىدىن يەر تەڭكەنلەرنىڭ ھەممىسى رەتلىك ۋە ياخشى پىلانلانغان باغچە ۋە كۆللەرنى ياسىدى.» (15) مۇھەممەد بابۇر يەنە ئىش تەقسىماتى بىلەن مەسئۇلىيەتچانلىقىنى بىرلەشتۈرۈپ، ھەربىر ئىش تۈرلىرىگە

يېتەكچىلىك قىلغۇچى تېخنىك ۋە ئىش باشلىغۇچى ئۇستىلارنى بەلگىلەپ، ئۇلارغا يېڭىدىن «بولدىغان قۇرۇلۇشلار توغرىسىدا چۈشەنچە بېرىپ، بۇ ئىشلارغا ھۆددىگەر قىلىپ» (16) بەلگىلىگەن. پادىشاھ مۇھەممەد بابۇر يەنە خەلقنىڭ ئەمىنلىكىنى ۋە بىخەتەرلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئەمىر - بەگلەرگە جۈملىدىن ئوغلانلىرىغا «ئوغرىلىق بىلەن قاراقچىلىقنى يوقات، ھېچكىمنىڭ ئاسايىشلىقى بۇزۇلمىسۇن» (17) دەپ تاپىلىغان ھەمدە چېگرا بەلگىلىرىگە «ئوغرى - قاراقچىلارنى تۈگىتىپ، تۇرمۇش ۋە مۇئامىلىنى ياخشىلاش توغرىلىق پەرمان» (18) بەرگەن، «ئەمدى ئۇ ئىلاھىيەتنىڭ ئىدارە ۋە قۇرۇلۇش ئىشلىرىدا ھېچقانداق سۆز ۋە توسالغۇ قالمىدى، مۇندىن كېيىن قورغان نامەزمۇت، ئاھالە نامەمۇر بولسا ياكى ئاشلىق يوق، خەزىنە قۇرۇق بولۇپ قالسا، بۇ ئىدارە قىلغۇچىنىڭ ئىقتىدارسىزلىقىنى كۆرسىتىدۇ» (19) دەپ ھۆكۈمەت ئۈستىدىكى ئەمەلدارلارغا ئاگاھلاندۇرۇش بەرگەن.

15 - ، 16 - ئەسىرلەردە ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۆتكەن پادىشاھ، خانلار مۇشتۇمۇزور، تەكەببۇر، قانخور ۋە ئۆز بېشىمچى بولۇپ، مۇھەممەد بابۇر ئۇلارغا ئوخشىمايتتى، ئۇ ھەتتا ئۆز يېنىدىكى مۇلازىم - نۆكەرلەرگىمۇ زومىگەرلىك ۋە قوپاللىق قىلمايتتى. «لېكىن ئۇنىڭ ئادەملەر، ھايۋانلار، ئۆسۈملۈكلەر ۋە ھىندىستانلىقلارنىڭ كەسپى ۋە خۇسۇسىيەتلىرى ئۈستىدىكى كۆزىتىشلىرى ئۇنىڭ ئەقىللىق ۋە پىشىپ يېتىلگەن زېرەكلىكىنى نامايان قىلغان» (20) ئىدى. ئۇ مۇنداق دېگەندى:

«كېچىكىمدىن تارتىپ مېنىڭ ئادىتىم شۇ ئىدىكى، ئىچمەيدىغان ئادەمنى شارابقا تەكلىپ قىلمايتتىم.» (21)

مۇھەممەد بابۇر ئىمپېراتور بولغىنىغا قارىماي ئەڭ كۆپ كىتاب ئوقۇغان كىشى ۋە ئوردىغا كۈتۈپخانا قۇرغان كىشى. ئۇ ۋە ئۇنىڭ ۋەلىئەھدى - ئەۋلادلىرى سەرگەردانلىق ھاياتىدا ۋە شاھىنشاه بولغان سەلتەنەتلىك يىللاردا قىرائەتخانا ۋە كۈتۈپخانا قۇرۇشنى، تۈرلۈك مەزمۇندىكى كىتاب - قوليازىلارنى ئوقۇش ئارقىلىق ئىلىم - پەن ئىگىلەشنى ئۇنتۇپ قالمىغانىدى. ئۇلار ئوردىدا مۇكەممەل كۈتۈپخانا قۇرغانىدى، مۇھەممەد بابۇر قۇرغان ئوردا كۈتۈپخانىسىدا ئابدۇللا كىتابدار، موللا ئاخۇن كىتابدار ۋە خوجا مۇھەممەد ئەلى كىتابدار قاتارلىق بىرقانچە ئىلىملىك ۋە فازىل كىشىلەر كۈتۈپخانا باشقۇراتتى ۋە كىتاب كۆچۈرەتتى. مۇھەممەد بابۇر بۇ كىتابدارلارنى «ئىچكىلىلەر» (22) قاتارىدا تىلغا ئالغان بولۇپ، ئۇلار مۆرىتى كەلسە ئوردىدىكىلەر بىلەن بىللە جەڭگە قاتنىشاتتى.

مىرزا ھەيدەر كۆرەگان «تارىخى رەشىدى» دېگەن مەشھۇر ئەسىرىدە مۇھەممەت بابۇرغا يۇقىرى باھا بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەمىر ئەلىشىر نەۋائىدىن كېيىن تۈركىي تىلىدا شېئىرنى ھېچكىم ئۇنىڭچىلىك ئېيتىمىغان بولغىنىتى...» (23) مۇھەممەد بابۇر ھەم سەنئەتخۇمار كىشى ئىدى. ئۇ سەنئەتتىن شەخسىي ھۇزۇرلىنىش ۋە ئەيش - ئىشرەت ئۈچۈن پايدىلانمايتتى. بەلكى، سەنئەتنى مەدەنىيەتنىڭ بىر خىل ئىپادىلىنىش شەكلى دەپ قاراپ، ئۇنىڭدىن كۆپچىلىك بىلەن بىللە ھۇزۇر ئالاتتى ۋە

سەنئەتكارلارنى ئىنتايىن ھۆرمەت قىلاتتى. ئۇنىڭ شاھىنشاھلىق دۆلەت ئوردىسىدا ھازىرقى دەۋردىكى سەنئەت ئانىسامبىلىغا ئوخشاش چوڭ سەنئەت ئەترىتى بار ئىدى. بۇ ئەترەت تەركىبىدە نوپۇزلۇق ئەلنەغمە (مۇزىكا گۇرۇپپىسى) بولۇپ، ئۇنىڭدا ھەر خىل ساز چالىدىغان نەغمىچىلەر (مۇزىكانتلار) بار ئىدى، ئوردا ئىچىدىمۇ مۇقامشۇناس ئەربابلار بار ئىدى. مۇھەممەد بابۇر ئۆزىمۇ كىچىكىدىن باشلاپ ھەرخىل سازلارغا قىزىقىدىغان بولۇپ، شۇ مۇناسىۋەت بىلەن «چارىگاھ ئاھاڭنى» (24) ئىشلىگەنىدى. ئوردا سەنئەت ئانىسامبىلى تەركىبىدە يەنە بىر گۇرۇپپا سېرىك گۇرۇپپىسى بار ئىدى، ئۇلار «لولىلار» دېيىلەتتى. بۇ سېرىكچىلەر قەرەللىك ۋە قەرەلسىز ھالدا دۆلەت ئەركانىلىرىغا ۋە پۇقرالارغا ئويۇن كۆرسىتىپ تۇراتتى. ھەر مىللەتنىڭ ئويۇنچىلىرى ھەرخىل ئويۇن كۆرسىتەتتى. بۇ كۆرۈنۈشنى مۇھەممەد بابۇر مۇنداق يازغان: «بىز تەرەپنىڭ لوللىلىرى ئىككى تال ياغاچنى ئىككى پۇتتىغا باغلاپ ياغاچ پۇت بولۇپ ماڭىدۇ، ھىندىستان لوللىلىرى بولسا بىر تال ياغاچ بىلەن ماڭىدۇ ھەم پۇتتىمۇ باغلىمايدۇ.» (25)

تۈركلەرنىڭ ئەنئەنىۋى كۆڭۈل ئېچىش ۋە جىسمانىي كۈچ سىناش ئويۇنلىرىدىن چېلىشىش، مۇشتلىشىش (بوكسىورلۇق)، ئۆتكۈزۈلۈپ تۇراتتى، لەشكىرىي قىسىمدا تاللانغان چېلىشىش پالۋانلىرىغا ۋە مۇشتلاشچىلارغا پادىشاھ نامىدىن ۋە ۋەزىر، ئەمىر، بەگلەر، سەركەردىلەر تەرىپىدىن نەق مەيداندا مۇكاپات - ئىنئاملار بېرىلەتتى.

ھىندىستاندا تۈرك - موڭغۇل دەۋرىدە سۈرەت سىزىش،

رەسسامچىلىقمۇ ھازىرقى دەۋردىكىگە ئوخشاش روناق تاپقان سەنئەت تۈرلىرىنىڭ بىرى ئىدى. «چىنار باغنىڭ ئىشىكىگە سالدۇرغان سۈرەتخانىنىڭ شەرقىي جەنۇب تەرىپىگە كىچىكرەك بىر ئاق ئۆي تىكىلگەن بولۇپ»، (26) مۇھەممەد بابۇر بۇ يەرگە داۋاملىق كېلىپ تۇراتتى. بىۋاسىتە پادىشاھ باشقۇرغان بۇنداق سۈرەتخانىلاردا نەچچە ئونلاپ رەسساملار ۋە ئۇلارنىڭ ئۇستازلىرى ئىشلەيتتى. «بابۇرنامە» غا تەرتىپكە ئىشلىگەن مەشھۇر رەسساملارنىڭ سىزغان رەسىملىرى ئاق، قارا رەڭلىك بولۇپ، ھازىرقى دەۋردىكى فوتو ئاپپارات سۈرەتلىرىدىن قېلىشمايتتى، ھەتتا ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلگەن مۇھەممەد بابۇرنىڭ شاھىنشاھلىق سۈرىتى بۇ تەرىپىمىزنىڭ دەلىلىدۇر.

ئىمپېراتور مۇھەممەد بابۇرنىڭ ۋەلىئەھدىسى ھۇمايۇن پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ كېيىنكى ئۆزگىرىشلەر بىلەن قوشنا دۆلەت پېرسىيە (ئىران) غا بارغاندا پېرسىيە پادىشاھى تەھمەسپىننىڭ نىگارخانا (27) سىدا «ھەربىرى يۈزىڭ ئالتۇن تەڭگىگىمۇ سېتىلمايدىغان بىباھا رەسىملەر» (28) نى كۆرگەن، پادىشاھ ھۇمايۇن بۇنداق ئېسىل سۈرەتلەرنى سىزغان ئاتا - بالا رەسسام (مىرمۇسەۋۋىر ۋە سەيد ئەلى) لەرنى ناھايىتى يۇقىرى باھادا ھەق تۆلەپ كابۇل ۋە ھىندىستانغا ئېلىپ بارغان ئىدى.

مۇھەممەد بابۇر سۇ ئۈزۈشكىمۇ ماھىر ئىدى، بۇ توغرىدا مۇنداق يېزىلغان: «ئۈكۈنى گانگ دەرياسىدىن ئۈزۈپ ئۆتتۈم، ئۈزگەندە تاشلانغان ھەربىر غۇلاچنى ساناپ تۇردۇم، 33 غۇلاچ بىلەن ئۆتتۈم ۋە ئۇياقتا توختىمايلا يەنە ئۈزۈپ بۇياققا ئۆتتۈم،

ھەممە دەريالاردىن ئۈزۈپ ئۆتكەندىم، پەقەت گىياھ دەرياسىلا قالغانىدى.» (29)

مۇھەممەد بابۇر لەشكىرىي يۈرۈش ئۈستىدە ئۇچرىغان دەريا - كۆللەرگە سەركەردە - نۆكەرلەرنى سۇ ئۇزۇشكە مۇسابىقىگە سېلىپ، ئالدىنقى قاتاردا ئۈزۈپ ماھارەت كۆرسىتىپ ئۆتكەنلەرگە مۇكاپات - ئىنئام بېرىپ تۇراتتى.

ھىندىستاندىكى تۈرك - موڭغۇل ئىمپېرىيە تارىخىغا نەزەر سالىدىغان بولساق، بۇ خانىدانلىققا ئاساس سالغۇچى مۇھەممەد بابۇردىن تارتىپ ئاخىرقى ھۆكۈمرانلارغىچە ئۇلارنىڭ تەرەققىيپەرۋەر ۋە ئىسلاھاتچى، مەرىپەتپەرۋەر كىشىلەر ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ. پادىشاھ «ھۇمايۇن كىشىلەرگە ناھايىتى سىلىق - سىپايە مۇئامىلە قىلاتتى، ... ھەربىي يۈرۈشلەردىمۇ بىرمۇنچە كىتابلارنى يېنىدىن ئاجراتمايتتى.» (30) ھۇمايۇن يەنە نۇرغۇن پەنلەرگە قىزىقاتتى، نەزەر دائىرىسى كەڭرى ئىدى. «ئۇ 1555 - يىلى خانلىق ئورنىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەندىن كېيىن، دېھلىدا ھاۋارايى ئىستانسىسى قۇرۇشنى پىلانلىغانىدى.» (31) ھۇمايۇن ھەقىقەتەن «دۆلەت شاھىغا خاس نۇرغۇن گۈزەل ئەخلاققا ئىگە پادىشاھ ئىدى.» (32)

ھۇمايۇننىڭ ۋەلىئەھدى جالالىددىن ئەكبەر ھىندىستان تارىخىدا مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. «دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، ئەكبەر ئۆزىنىڭ مالىيە ئىشلىرىنى ياخشىلاپلا قالماي، سىياسىي جەھەتتىنمۇ نۇرغۇن يېڭىلىق يارىتىدۇ، ... ئاياللارنىڭ ئوتقا سەكرەپ ئېرى ئۈچۈن قۇربان بولۇش ئادىتىنى چەكلەشكە

تۇرۇندۇ،... ئەكبەر ئىنسانپەرۋەرلىك مەيدانىدا تۇرۇپ، مىڭ يىلدىن ئارتۇق داۋام قىلغان بۇ يامان ئادەتكە قارشى تۇرىدۇ.» (33) ھەرقايسى ئەللەرنىڭ دوستلۇق - دىپلوماتىيە سىياسىتىگە ئەھمىيەت بېرىپ، «ئۇ ھىندىستان بىلەن پېرسىيەنىڭ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشكە بەل باغلاپ، سانسكىرت يېزىقىدىكى ئەدەبىيات ۋە ماتېماتىكا كىتابلىرىنى پارسچىغا تەرجىمە قىلىش رەسىم كۆرگەزمىسى ئېچىپ تۇرغان.» (34) پادىشاھ ئەكبەر ئەجدادلىرىغا ئوخشاش سەنئەتخۇمار كىشى بولۇپ، دۆلەتتە تۈركچە، پارسچە، ھىندچە سەنئەت ئانسامبىللىرىنى قۇرغان. «ئەكبەر يەنە نۇرغۇن مۇزىكانتنى بېقىپ ھەر كۈنى ھىندىستان، پېرسىيە، ئوتتۇرا ئاسىيا، كەشمىر قاتارلىق جايلارنىڭ مۇزىكىلىرىنى نۆۋەت بىلەن ئاڭلاپ تۇرغان، ئۆزىمۇ مۇزىكا ئىجاد قىلغان.» (35)

«ئەكبەرنىڭ بىر ھۆكۈمران، سىياسىئون ۋە ئەدەبىيات - سەنئەتنى قوغدىغۇچى سۈپىتىدىكى ئۇلۇغلىقىنى ھېچكىم ئىنكار قىلمىدى. ئىنكار قىلىشمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى.» (36)

ھىندىستاننىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى زور بىناكارلىق قۇرۇلۇشلىرى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە پېرسىيە ئۇسلۇبىدا ياسالغان بولۇپ، ھىندى خەلقىنىڭ بىناكارلىق قۇرۇلۇش ئۇسلۇبى بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەنىدى، ھازىرقى دەۋرلەرگىچە ساقلىنىپ كەلگەن تۈرك - موڭغۇل ئىمپېرىيىسى دەۋرلىرىدىكى نۇرغۇن قۇرۇلۇشلار ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە پېرسىيە نۇسخىسىدىكى قۇرۇلۇشلاردۇر. بۇ قۇرۇلۇشلار ھازىر ئۆزىنىڭ قەدىمىيلىكى ۋە ئارتۇقچىلىقى بىلەن

مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بولۇپ ساقلانماقتا.

ئۆتكەنكىلەرنىڭ ئىزىنى كېيىنكىلەر بېسىپ ماڭغاندەك،
ئۆتكەنكىلەرنىڭ ئىشلىرىدىن كېيىنكىلەر پايدىلىنىدىغان ياخشى
ئىش، ياخشى پەزىلەتلەر ئۆرنەك بولۇپ قالىدۇ، يامان ئىش، يامان
ئەخلاقار ئىبىرەت بولۇپ قالىدۇ، مۇھەممەت بابۇر ئەۋلادلىرى
ئەجدادلىرىدىن قالغان ياخشى ئىش ۋە ياخشى پەزىلەتلەرگە (يېڭى
ئىدىيە، يېڭى مەدەنىيەتكە) ۋارىسلىق قىلىپ مەڭگۈ
تەرىپلىنىدىغان دەرىجىگە يەتتى. پادىشاھ ئەكبەرنىڭ ئوغلى —
سەلىم (جاھانگىر) «ئۇ تۈرلۈك كىتابلارنى ئوقۇشقا خۇشتار بولۇپ،
پارسچە شېئىرلارنى كۆرۈپ تۇراتتى.» (37)

جاھانگىر سەنئەتكە ھېرىسمەن ئىدى. «جاھانگىر ئۆزى
رەسىم سىزىشنى ياخشى كۆرۈپلا قالماي بەلكى ھىندى ۋە ئىسلام
دىنىدىكى نۇرغۇن رەسساملارغا تەلىم بېرەتتى.» (38)

پادىشاھ جاھانگىرنىڭ ۋەلىئەھدى — قۇررام (شاھ جاھان)
«ئۇ بەش ياشقا كىرمەيلا ساۋات چىقىرىپ كىتاب ئوقۇشقا
كىرىشكەن، پارس تىلىنى راۋان سۆزلەيدىغان بولغان، ھىندى
تىلى ۋە تۈرك تىلىنىمۇ ئۆگىنىۋالغانىدى. ئۇ ھازاق ئىچىشنى
ياخشى كۆرمەيتتى. ئەمما ئات ئۈستىدە قارىغا ئېتىشقا،
قىلىچۈزلىق، ئوۋچىلىق، شېئىرىيەت، مۇزىكا ۋە گۈزەل سەنئەتكە
بەكمۇ قىزىقاتتى.» (39) شاھ جاھان ئوقۇمۇشلۇق، نەزەر دائىرىسى
كەڭرى ۋە كەڭ پىكىرلىك، باشقىلارنىڭ پىكىرىگە قۇلاق
سالدىغان پادىشاھ بولۇپ، «بەزىدە قۇرۇلۇش مەيدانلىرىغا بېرىپ
نازارەتچىلىك قىلاتتى ھەمدە ئىشەنچلىك ئادەملىرى بىلەن

مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ باراتتى» (40)
مۇھەممەت بابۇر باشلاپ بەرگەن خەلق سۆيگەننى سۆيۈش،
خەلق قارشى تۇرغانغا قارشى تۇرۇش، ئىرادىلىك، چىداملىق
بولۇش ۋە مەردلىك — كېيىنكى ئەۋلادلارغا دەستۇر بولۇپ قالدى.
ھازىرمۇ ھىندىستان ۋە پاكىستان خەلقى بۇ دەستۇرنى تىلغا
ئېلىپ مەدھىيە ئوقۇپ كەلمەكتە.

ئىزاھاتلار:

- (1) سەئىد فەيىاز مەھمۇد (پاكىستان) «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 931 – 932 بەتلەر.
- (2) «ھىندىستاندىكى موڭغۇل ئىمپېرىيىسى» 1 – 2 - بەتلەر.
- (3) چىن شىخۇاڭ: مىلادىدىن ئىلگىرىكى 221 - يىلى ۋېي، خەن، جاۋ، چۇ، يەن، تىەنچى بەگلىكلىرىنى يوقىتىپ جۇڭگونى بىرلىككە كەلتۈرگەن ۋە ئۆزى تۇنجى پادىشاھ بولغان.
- (4) نۇرغاجى — چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاساسچىسى، ئۇ 1599 - يىلى شەرقىي شىمالدىكى كۈچلۈك جورجۇتلارنىڭ يەتتە قەبىلىسىنى يېڭىپ بىرلىككە كەلتۈرگەن. 1616 - يىلى خانلىق تەختتە ئولتۇرغان، 1629 - يىلى 30 - سېنتەبىر ۋاپات بولغان.
- (5) «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 940 - بەت.
- (6) «بابۇرنامە» 365 – 366 - بەتلەر.
- (7) «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 940 - بەت.
- (8) «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 940 - بەت.
- (9) «بابۇرنامە» 570 – 571 بەتلەر.

- (10) «بابۇرنامە» 570 - بەت.
- (11) «بابۇرنامە» 685 - بەت.
- (12) (13) (14) «بابۇرنامە» 665 - بەت.
- (15) «بابۇرنامە» 571 - بەت.
- (16) «بابۇرنامە» 672 - بەت.
- (17) «بابۇرنامە» 673 - بەت.
- (18) «بابۇرنامە» 677 - بەت.
- (19) «بابۇرنامە» 674 - بەت.
- (20) سەئىد فەيىياز مەھمۇد «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 938 - بەت.
- (21) «بابۇرنامە» 462 - بەت.
- (22) «ئىچكىلەر» — پادىشاھ - خانلارنىڭ يېقىن ئادەملىرى، تېخى بەگلىك دەرىجىسىگە يەتمىگەن ساراي ئەمەلدارلىرى.
- (23) «بۇلاق» ژۇرنىلى 2002 - يىلى 2 - سان 32 - بەت.
- (24) «بابۇرنامە» 475 - بەت.
- (25) «بابۇرنامە» 664 - بەت.
- (26) «بابۇرنامە» 449 - بەت.
- (27) نىگارخانا — چىرايلىق ئۆي ياكى سۈرەتخانا دېگەن مەنىدە.
- (28) «ھۇمايۇن» 243 - بەت.
- (29) «بابۇرنامە» 682 - بەت.
- (30) (31) «ھىندىستاندىكى موڭغۇل ئىمپېرىيىسى» 24 - بەت.
- (32) سەئىد فەيىياز مەھمۇد «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 962 - بەت.

(33) (34) (35) «ھىندىستاندىكى موڭغۇل ئىمپېرىيىسى» 29 - ، 32 - ،

33 - بەتلەر.

(36) سەئىد فەيىياز مەھمۇد «ئىسلام دىنىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 980 -

بەت.

(37) (38) (39) (40) «ھىندىستاندىكى موڭغۇل ئىمپېرىيىسى» 58 - ،

59 - ، 60 - ، 61 - بەتلەر.

تۇنجى نەۋائىي شۇناس مۇھەممەد بابۇر^①

ئوسمان مۇھەممەدى قارا قۇتلۇق

ھەممىمىزگە مەلۇمكى ئەلىشىر نەۋائىي دۇنياۋى مەشھۇر شەخس، ئۇ ئىستېداتلىق دۆلەت ئەربابى، يېتىشكەن سەنئەتكار ۋە تالانتلىق ئەدىبتۇر.

ئۇ ھىجرىيەت 844 - يىلى رامزاننىڭ 7 - كۈنى (مىلادىيە 1441 - يىلى 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى) ھىرات شەھىرىدە تۇغۇلۇپ، ھىجرىيە 906 - يىلى جۇمادىئۇسنىڭ 12 - كۈنى (مىلادىيە 1501 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى) ھىرات شەھىرىدە ۋاپات بولغان.

ئەلىشىر نەۋائىي ئۆسمۈرلۈك ۋاقتىدا بىللە ئوقۇغان، كېيىنكى دەۋردە خوراساندا پادىشاھلىق تاجىنى كىيگەن سۇلتان ھۈسەين مىرزا (بايقارا) ھاكىمىيەتتە تامغىچى ۋەزىر (مۆھۈردار) لىك مەنسىپىدە بولغان، ھوقۇقلۇق بەگلەردىن بولسىمۇ، ئەمما ئادىللىقتا، مۇرۇۋۋەتلىكتە، خەلقپەرۋەرلىكتە پادىشاھلاردىنمۇ ئۈستۈن شۆھرەت قازانغانىدى. ھەتتا ئول زاماندىكى «سۇلتانلار سۇلتانى»(1)، «شىجائەتلىك جەسۇر»(2) پادىشاھ سۇلتان ھۈسەين مىرزا (بايقارا) ئەلىشىر نەۋائىينى قەدىرلەپ ۋە ماختاپ

«شېئىرىيەتنىڭ ھەممە تۈرلىرى بويىچە «ساھىبقىران» دەپ ئاتاپ ۋە «تەڭداشسىز» دەپ تەرىپلەپ (3) كۆككە كۆتۈرگەندى.

مۇشۇ دەۋردە بەرغاندە ئەمىر تۆمۈر كورەگان (1336 – 1405) نىڭ ئەۋلادىدىن بولغان بىر ئەمىرزادە ئۆتكەندى. ئۇ «تارىخى ھۆججەت سۈپىتىدىكى قىممىتى تەڭداشسىز (4)» بولغان «بابۇرنامە» نىڭ يازغۇچىسى زەھىرىددىن مۇھەممەد بابۇر (5) ئىدى.

ئەلىشىر نەۋائىي ۋاپات بولغاندا مۇھەممەد بابۇر 18 ياشتا بولۇپ، نەۋائىي بىلەن بىۋاسىتە كۆرۈشمىگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ نام - شەرىپىنى ئاڭلىغان ۋە ئۇنىڭ يازغان ئەسەرلىرىنى پۈتۈنلەي ئوقۇپ چىقىپ، ئۇنىڭ بىلىم ئىقتىدارى، قابىلىيىتى ۋە ئالىيجاناب پەزىلىتى بىلەن تونۇشۇپ بولغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن پادىشاھ مۇھەممەد بابۇر يېتىشكەن ئەدىبلىك تالانتى بىلەن ئۆز كىتابىدا ئەلىشىر نەۋائىي توغرىسىدا ناھايىتى قىممەتلىك مەلۇماتلارنى يېزىپ قالدۇرغانىدى.

«ئەلىشىر بەگ نازۇك مەجەزلىكى بىلەن مەشھۇردۇر. كىشىلەر ئۇنىڭ نازۇكلۇقىنى دۆلىتىنىڭ غۇرۇرىدىن بولغان دەپ بىلىشەتتى، لېكىن ئۇنداق ئەمەس ئىكەن، بۇ ئۇنىڭ تۇغما سۈپىتى ئىكەن، سەمەرقەندتە تۇرغان ۋاقتىدىمۇ شۇنداق نازۇك مەجەز ئىكەن، ئەلىشىر بەگ تەڭدىشى يوق ئادەم ئىدى، تۈركىي تىلدا شۇنداق شېئىرلارنى يېزىپتۇكى، ھېچكىم ئۇنىڭچىلىك كۆپ ھەم ياخشى يازغان ئەمەس. ئالتە مەسنەۋى كىتاب تەسنىپ قىلىپتۇ، بەشى «خەمسە» تەقىلىدە تۈزۈلۈپتۇ، بىرى «مەنتىقۇتتەير» ۋەزىنىدە تۈزۈلۈپ «لىسانۇتتەير» دەپ ئاتىلىپتۇ.

«غەرائىبۇسسغەر»، «نەۋادىرۇششەباب»، «بەدا ئىئۇلۇۋەسئەت» ۋە «فەۋائىدۇلكىبەر» ناملىرىدا تۆت غەزەلىيات دىۋانى تۈزۈپتۇ. ياخشى رۇبائىياتىمۇ بار.» (6) مۇھەممەد بابۇر ئەلىشىر نەۋائىنىڭ تۇغما سۈپەتلىرىدىن تارتىپ نازۇك مىجەزلىرىگىچە، ئۇ يازغان خەمسە، غەزەل، رۇبائىلىرىدىن تارتىپ چاھار دىۋانلىرىغىچە ھەممىسىدىن تولۇق خەۋەردار بولغان ۋە بەلكى نەۋائى ئەسەرلىرىنى توپلاپ ئۆز تەرتىپى بويىچە كۈتۈپخانىسىدا ساقلاپ تەتقىق قىلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇھەممەد بابۇر ئەلىشىر نەۋائىغا يۇقىرى باھا بېرىپ: «تەڭدىشى يوق ئادەم» دېگەن، ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئارتۇقچىلىقى ۋە يۈكسەك ئىقتىدارىنى ماختاش بىلەن بىر چاغدا ئۇنىڭ يېتەرسىزلىكلىرىنىمۇ سەممىي ۋە ساداقەتلىك بىلەن تەنقىد قىلغان.

مۇھەممەد بابۇر مۇنداق دەيدۇ: «بۇلاردىن باشقا (نەۋائىنىڭ) باشقا ئەسەرلىرى (مۇ) بار، لېكىن ئۇلار بۇ ئېيتىلغانلارغا قارىغاندا تۆۋەنرەك ۋە سۇسراق يېزىلىپتۇ، ئەسەرلىرىنى مەۋلانا جامىغا تەقلىد قىلىپ توپلاپتۇ، قىسقىسى ھەر كىمگە ھەرخىل ئىشلار ئۈچۈن يازغان خەتلىرىنى يىغىپتۇ، يەنە «مىزانۇلئەۋزان» ناملىق ئارۇز يېزىپتۇ، بىراق ئۇنىڭ تەنقىدكە تېگىشلىك تەرىپى كۆپ، 24 رۇبائىي ۋەزىندىن تۆت ۋەزىندە خاتا قىلىپتۇ، بەزى بەھەرلەرنىڭ ۋەزىنلىرىدىمۇ يېڭىلىشىپتۇ، بۇلار ئارۇز بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارغا مەلۇم بولغۇسىدۇر. پارسىي دىۋانمۇ تۈزۈپتۇ، پارسىي نەزمە «فانى» تەخەللۇسىنى قوللىنىپتۇ، بەزى بېيىتلىرى يامان ئەمەس، لېكىن كۆپچىلىكى سۇس ھەم تۆۋەندۇر.» (7)

مۇھەممەد بابۇر بۇ يەردە تەلەپكار شاگىرتلىق مەۋقەسىدە

تۇرۇپ، ئەلىشىر نەۋائىينىڭ تۈركىي، پارىسى ئەسەرلىرىنى تولۇق ئوقۇپ ۋە سېلىشتۇرۇپ چىقىپ ئۇنىڭغا ئىجابىي ۋە تەنقىدىي باھا بېرىپ، يۇقىرىقىدەك قەلەم تەۋرەتكەن.

مۇھەممەد بابۇر قىزغىنلىق بىلەن يەنە مۇنداق يازىدۇ: «ئەلىشىر نەۋائىي مۇزىكىدا ياخشى نەرسىلەرنى يارىتىپتۇ، ياخشى ناخشا ۋە ياخشى پەشرۇلىرى بار، ... سازدا كۆزگە كۆرۈنگەن ئۇستاد قۇل مۇھەممەد شەيخ ۋە ھۈسەيىن ئۇدىلار ئەلىشىر بەگنىڭ تەربىيىسى ۋە ھىمايىسى ئاستىدا شۇقەدەر يۈكسىلىپ شۆھرەت قازاندى، ئۇستاد بەھزاد ۋە شەيخ مۇزەففەر ئەلىشىر بەگنىڭ غەيرىتى ۋە تىرىشچانلىقى ئارقىسىدا رەسىمدە شۇقەدەر مەشھۇر بولدى.» (8)

دېمەك، مۇھەممەد بابۇر ئەينى دەۋردە ئەلىشىر نەۋائىينىڭ يەنە يېتىشكەن سەنئەتكار ئىكەنلىكىنى بىلىپ يەتكەن، ئۇنىڭ مۇزىكا ۋە رەسساملقنىڭ قابىلىيىتىنى چوڭقۇر چۈشەنگەن، چۈنكى مۇزىكا ۋە رەسساملق يۇقىرى قابىلىيەت ۋە تالانت تەلەپ قىلىدىغان مۇھىم سەنئەت تۈرلىرىدىن بىرى ئىدى، ئەلىشىر نەۋائىي بۇ جەھەتلەردىمۇ ھەرگىز بوش كەلمەي، ئالتۇندىن قىممەتلىك ۋاقىتلىرىنى پىدا قىلىپ، بەزىدە مۇزىكا چېلىپ، بەزىدە رەسىم سىزىپ، ئۇنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى تېپىپ چىقىپ، ئۆزى ئۆگەنگەننىڭ سىرتىدا يەنە ھەۋەسكار ياشلارغا ئۆگىتىپ، ئاتاقلىق مۇزىكانت ۋە رەسساملارنى تەربىيىلەپ يېتىشتۈرگەن. كېيىنكى چاغلاردا مەيدانغا كەلگەن «تەۋارىخىي مۇسقىيۇن» (9) دىمۇ نەۋائىينىڭ مۇزىكا جەھەتتىكى قابىلىيىتىگە يۇقىرى باھا بېرىلگەن.

نەۋائىي ۋاپات بولغان ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئون يىللار مۇھەممەد بابۇرنىڭ ياشلىقىدىكى جەڭگىۋار چاغلىرى بولسىمۇ، فەرغانىدىكى ئاتا مىراس پادىشاھلىققا ۋارىسلىق قىلالماي، ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ، ئوتتۇرا - جەنۇبىي ئاسىيا تەرەپلەردە سەرگەردان پادىشاھ بولۇپ يۈرگەن چاغلىرى ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ قىيىنچىلىقلارغا قىلچىمۇ پىسەنت قىلماي، قول ئاستىدىكى چېرىكلەرگە جەسۇرلۇق بىلەن يېتەكچىلىك قىلىش بىلەن بىللە، ئوقۇيدىغان كىتاب، ئۆگىنىدىغان ئىلىمنى قولدىن بېرىپ قويىمىغان ۋە ئەلىشىر نەۋائىيىدەك يۈكسەك بىلىم ئىگىسىنى ئۆزىگە ئۆرنەك قىلىپ، ھەر جەھەتتىن تەتقىق قىلغانىدى.

ئەلىشىر نەۋائىي ئىلىم - ھېكمەتتە شۇنداق نوپۇزلۇق بولۇش بىلەن بىللە جەمئىيەتتە — خەلق ئىچىدىمۇ چوڭقۇر تەسىر كۆرسىتىپ، خەلقنىڭ قەلبىدە بۇرۇكۋارغا ئايلانغانىدى.

بۇ توغرىدا مۇھەممەد بابۇر سەزگۈرلۈك بىلەن مۇنداق يازغان: «ئەلىشىر بەگ نۇرغۇن نەرسىلەر ئىجاد قىلغانىدى ۋە ياخشى نەرسىلەرنى ئىجاد قىلغانىدى. بىر كىشى ھەرقانداق بىر ئىشتا بىر نەرسىنى ۋۇجۇدقا چىقارسا، ئۇنىڭ روناق تېپىشى ئۈچۈن ئۇنى «ئەلىشىر» دەيتتى.» (10)

مۇھەممەد بابۇر «بابۇرنامە» دە نەۋائىينىڭ شەخسىي تۇرمۇشى توغرىدا: «ئىلىم ۋە ھۈنەر ئەھلى ئۈچۈن ئەلىشىر بەگكە يېتىدىغان مۇرەببىي ۋە ھامىينىڭ بولغانلىقى مەلۇم ئەمەستۇر... بۇ قىلغانچىلىك خەيرلىك ئىشلارنى قىلىشقا ناھايىتى ئاز ئادەملەرلا مۇۋەپپەقىيەت بولغان بولۇشى مۇمكىن، پەرزەنتىسىز، ئايالىسىز، بۇ ئالەمدىن يالغۇز - يېگانە ئۆتتى.» (11)

دەپ يازغىنىدەك، نەۋائىي گەرچە ھاياتلىقىدا خوتۇنسىز ۋە بەرزەنتسىز ئۆتكەن بولسىمۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ قەلبىنى ۋە قەلبىدىكى بارلىق ئىشلارنى ياخشىلىققا، مېھرىبانلىققا، خەير - ساخاۋەتكە، ئادىللىققا، راستچىللىققا، تىنچلىققا، ئومۇمەن ئىنسانلارنىڭ ئىلىم ئېلىشى، ھۈنەر ئىگىلىشى ۋە شۇ ئارقىلىق خاتىرجەم، پاراۋان تۇرمۇش كەچۈرۈشىگە بېغىشلىغان. ئۇ «كىشىلىك تۇرمۇشتا ئىلىم - مەرىپەتنىڭ زۆرۈرلۈكىنى، جاھالەتنىڭ زەرەرلىكىنى ئادەملەرگە تونۇتۇش ئۈچۈن، قەلەم كۈچىنى كۆپ سەرپ قىلغان» (12)

ئىنسان ئۈچۈن ھاياتى دۇنيادا بۇنىڭدىن شەرەپلىك ئارزۇ قىلغۇدەك مۇناسىپ ئىش بارمۇ؟

سۇلتان ھۈسەين مىرزا (بايقار) ھىجرىيە 911 - يىل زۇلھەججە ئېيىدا (مىلادىيە 1506 - يىل 5 - ئاينىڭ 5 - كۈنى) بابا ئىلاھى دېگەن جايدا 68 يېشىدا ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلانلىرىنىڭ تەكلىپى بىلەن، پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىياغا تەھدىت سېلىۋاتقان شەيبانى (13) ئۆزبېكلىرىگە قارشى بىرلەشمە سەپكە قاتنىشىش ئۈچۈن مۇھەممەد بابۇر كابۇل دىيارىدىن خۇراسان تەرەپلەرگە كەلگەنىدى. ئارىلىقتا بىر، ئىككى ئاي ئۆتۈپ كېتىپ، شەيبانىخان ئۆزبېكلىرى خۇراساننىڭ مۇھىم شەھەرلىرىدىن بىرى بولغان بەلخ شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ، بەلخنىڭ ئەمىرى سۇلتان قۇلچاقنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويىدۇ. شاھزادە - مىرزلار (سۇلتان ھۈسەين مىرزانىڭ ئوغلانلىرى) خۇراساننىڭ ئۆزلىرى تۇرۇۋاتقان شەھەر، ۋىلايەتلىرىدىن چېرىك تارتىپ كېلىشمەكتە ئىدى. مۇھەممەد

بابۇرمۇ ئۆز چېرىكلىرى بىلەن يېتىپ كېلىپ مۇرغاب دېگەن يەردە
 شاھزادە - مىرزىلار بىلەن تەنتەنىلىك ھالدا ئۇچراشتى. يىراق بۇ
 ئاتىسىز، باشباشتاق چېرىك تارتىپ جەڭ مەيدانىغا يېتىپ
 كېلىپ ئۆزئارا كېڭەش قىلىپ بىرلىككە كەلگىچە ئارىدىن 3 - 4
 ئاي ئۆتۈپ كەتكەندى. بۇ ۋاقىتتا شەيبانى چېرىكلىرى
 ئاللىقاچان بەلخ شەھىرىنى بويسۇندۇرۇپ، ئۆز ئىشغالىيەت
 مۇداپىئە رايونلىرىغا كەتكەندى. «شەيبانىخان قايتقانلىقى ۋە
 يىلمۇ خېلى ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن، بۇ قىشتا شاھزادىلەرنىڭ
 ھەرقايسىسى مۇناسىپ بىر جايدا قىشلاپ، ئەتىياز كېلىشىگە
 بىرلىشىپ دۈشمەنگە قارشى ئاتلىنىش قارار قىلىندى.» (14)
 مۇرغاب بىلەن كابۇلنىڭ ئارىلىقى يىراق ھەم ھاۋا سوغۇق
 بولغانلىقتىن، شاھزادە بەدىئۇز زامان مۇھەممەد بابۇرنى ئەزىز
 مېھمان ۋە كۈچلۈك ياردەمچى قاتارىدا كۆرۈپ، ھىرات شەھىرىدە
 قىشلاپ قېلىشنى قاتتىق تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋالدى، شۇنىڭ
 بىلەن مۇھەممەت بابۇر ئۆز چېرىكلىرىنى باشلاپ ھىرات
 شەھىرىگە بېرىپ قىشلاپ قالدى. ھىرات ئوتتۇرا - جەنۇبىي
 ئاسىيادا قەدىمىي مەدەنىيەتلىك شەھەر بولۇپ، ئۇ يەردە
 نۇرغۇنلىغان داڭلىق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بار ئىدى،
 ئەلىشىر نەۋائىمۇ ھىراتتا ياشىغان ھەم شۇ يەردە پائالىيەت
 بىلەن شۇغۇللانغانلىقى ئۈچۈن مۇھەممەد بابۇر بۇ شەھەرنى
 زىيارەت قىلىشقا بەكمۇ قىزىقتى، شاھزادە - مىرزىلار مۇھەممەد
 بابۇرنى ھىراتنىڭ ئاتاقلىق باغلىرىدىن «باغى نەۋ» قورۇسىدا
 تۇرۇشنى ئورۇنلاشتۇرغان بولسىمۇ، ئەمما قىش پەسلى
 بولغانلىقتىن، «باغى نەۋ» تازا مۇۋاپىق كۆرۈلمەي، ئەلىشىر

نەۋائىنىڭ قورۇسىغا ئورۇنلاشتۇرۇلدى. بۇ بابۇر ئۈچۈن تازا كۆڭۈلدىكىدەك ئىش بولدى.

چۈنكى ھاياتلىقىدا ئۆزىنى كۆرەلمىگەن پېشقەدەم ئۇستاز ئەلىشىر نەۋائىنىڭ قەدەم جايىنى تاۋاپ قىلىش ياش شائىر بابۇرنىڭ ئارزۇسى ئىدى. بابۇر بۇ جايدا 20 كۈندىن ئارتۇق تۇردى. بۇ مىلادىيە 1507 - يىل 1 - ئاي قىش پەسلى بولۇپ نەۋائى ۋاپات بولغانلىقىغا ئالتە يىل بولغانىدى. نەۋائىنىڭ قورۇسى خاس مۇلازىملار تەرىپىدىن خۇددى ئاسار ئەتىقە، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئاسراپ قوغدىلانغاندەك مۇھاپىزەت قىلىنغانىدى. مۇھەممەد بابۇر ئۇ يەردە نەۋائىنىڭ بارلىق ئۆيلىرىنى، ئاشخانا، مېھمانخانا، كۈتۈپخانا، ھويلا - ئاراملىرىنى كۆرۈپ ۋە ئۇ يەردە تۇرۇپ، گويا ئەلىشىر نەۋائى بىلەن بىللە تۇرغاندەك، شېئىرىيەت ئىلمى، مۇزىكا، رەسسامچىلىق، خەتتاتلىق سەنئەتلىرى ۋە دۆلەت باشقۇرۇش ئىلىملىرىدە پىكىر ئالماشتۇرۇپ قىزغىن سۆھبەتلەردە بولغاندەك ھېسسىياتلاردا بولدى: ... ھەرخىل كۆن - خۇرۇملاردا سۈپەتلىك مۇقاۋىلىنىپ ئالتۇن ھەل بىلەن ئىسىم يېزىلغان كىتابلار بىلەن چوڭ - كىچىك دۈۋەت - قەلەملەر كۈتۈپخانىدا تېخى ھېلىلا قويۇپ قويغاندەك پاكىز تۇراتتى.

مۇھەممەد بابۇر بۇ زىيارەتتىن ئالغان تەسىراتىنى مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ: «بۇ 20 كۈن ئىچىدە مەشھۇر سەيلىگاھلاردىن يالغۇز ھۈسەين مىرزا (بايقارا) خانىقاسىدىن باشقا كۆرمىگەن يېرىم قالدى دېيىشكە بولىدۇ. گازۇرگاھ، ئەلىشىر بەگنىڭ باغچىسى، ... تەختى نەۋائى، ... شەيخ زەينىددىن ۋە مەۋلانا ئابدۇراھمان جامىنىنىڭ مازار ۋە مەقبەرىلىرى، ... مۇقەۋۋىخانە، ... ئەلىشىر

بەگنىڭ ئۇنسىيە ناملىق ئۆيلىرى، مەقبەرىسى، شەفائىيە ۋە شەفائىيە ناملىق ھامام ۋە شىپاخانىسى ھەممىسىنى قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئارىلاپ چىقتىم.» (15)

بۇ زىيارەت ۋە كۆزىتىش مۇھەممەد بابۇردا ئەلىشىر نەۋائىيغا نىسبەتەن تېخىمۇ يارقىن ھۆرمەت ۋە ئىشەنچ تۇرغۇزغان، گەرچە نەۋائىينىڭ ئائىلە - پەرزەنتلىرى بولمىسىمۇ، كېيىنكى ۋاقىتلاردا نەۋائىينىڭ خىزمىتىنى قىلغان ۋە ئۇنىڭغا ھەمدەمدە بولغان كىشىلەرگە ياردەمدە بولغان.

مۇھەممەد بابۇر ئۆز خاتىرىسىگە يەنە، ھىجرىيە 925 - يىلى (1519 - يىلى) زۇلھەججە ئېيى «ئىينىڭ يىگىرمە ئۈچى جۈمە كۈنى ئەلىشىر بەگنىڭ تۆت دىۋاندىن بەھر ۋەزىنلەر بويىچە تاللىنىۋاتقان غەزەل ۋە بېيىتلار تاماملاندى.» (16) دەپ يازغانىدى. بۇنىڭدىن قارىغاندا مۇھەممەد بابۇر يەنە ئوردادا كۈتۈپخانىسىدا نەۋائىينىڭ ئەسەرلىرىدىن تاللانما توپلام تۈزگەنلىكى مەلۇمدۇر.

ھىجرىيە 935 - يىلى (مىلادىيە 1529 - يىلى) رامزاننىڭ 4 - كۈنى نەۋائىينىڭ كاتىپ ۋە مۇلازىملىرىدىن خاندەمىر مۇئەررىخ (17)، مەۋلانا شەھاب مۇئەممى ۋە مىرئىبراھىم قۇنۇنلار ھىرات شەھىرىدىن ئۇزاق يوللارنى بېسىپ ھىندىستانغا بېرىپ، ئەگرە شەھىرىدە شاھىنشاه مۇھەممەد بابۇر ئالىيلىرىنى زىيارەت قىلغانىدى.

يۇقىرىقى بايانلاردىن بىز مۇھەممەد بابۇر توغرىسىدىمۇ تولۇق ۋە ئېنىق چۈشەنچىگە ئىگە بولىمىز. ئۇنىڭ بىلىمى، نەزەر دائىرىسى، تەنقىد كۆزقاراشى ۋە تەپەككۈرىنىڭ كەڭ ۋە

چوڭقۇرلۇقىغا ئىشەنچ تۇرغۇزىمىز. يەنە مۇھەممەد بابۇرنى ھازىرقى نەۋائىي شۇناسلارغا يول ئاچقان، ئەينى دەۋردىكى تۇنجى نەۋائىي شۇناس دېيىشكىمۇ ھەقىقىمىز.

«ئەلىشىر نەۋائىي مىسلىسىز ئىجادىي ئەمگىكى بىلەن تۈرك ئەدەبىياتىنى يۈكسەك تەرەققىيات باسقۇچىغا كۆتۈرگەن» (18) تەڭداشسىز ئەدەب بولۇپ، ئۇنىڭ نامى ۋە ئەسەرلىرى جاھان ئەدەبىيات - سەنئەت خەزىنىسىدە ئۆچمەس مەشئەلدەك پارلاپ تۇرىدۇ.

ئىزاھاتلار:

- (1) ئەلىشىر نەۋائىي «مۇھاكىمە تۈل لۇغەتەين» 44 - بەت.
- (2) مۇھەممەد بابۇر «بابۇرنامە» 306 - بەت.
- (3) ئەلىشىر نەۋائىي «مۇھاكىمە تۈل لۇغەتەين».
- (4) «بابۇرنامە» كىتابىنىڭ ئاخىرىغا قوشۇمچە قىلىنغان پايدىلىنىش ماتېرىياللىرىدىن 728 - بەت.
- (5) زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483 - 1530) ھىندىستاندا بۈيۈك تۈرك - موغۇل ئىمپېرىيىسىنى قۇرغۇچى شاھىنشاه ۋە تالانتلىق ئەدىبتۇر.
- (6) «بابۇرنامە» 319 - بەت.
- (7) (8) «بابۇرنامە» 319 ، - 320 - بەتلەر.
- (9) موللا ئىسمەتۇللا بىننى موللا نىمەتۇللا مۆجىزى «تەۋارىخى مۇسقىيىيۇن» ناملىق كىتابىدا نەۋائىي توغرىسىدا مۇنداق يازغان «ھەر كېچە - ھەر كېچە سەتار، تەمبۇرلارنى چېلىپ، ئۆزلەرى ئېيتقان غەزەللەر بىلەن ھەممە ئايتىپ بەھۇش بولۇر ئىردىلەر، نەۋا دېگەن بىر مۇقامنى

ئىختىرا قىلىپ ئالەمگە شايد بولدىلەر». 31 - بەت.

(11) «بابۇرنامە» 338 - ، 319 - ، 320 - بەتلەر.

(12) ئىمىن تۇرسۇن «نەۋائىي ھەققىدە» 331 - نەت.

(13) شەيبانى — مۇھەممەد شەيبانىخان (1451 - 1510) ئۆزبېك

شەيبانىلار خانىدانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى.

(14) «بابۇرنامە» 354 - بەت.

(15) «بابۇرنامە» 359 - ، 360 - بەتلەر.

(16) «بابۇرنامە» 472 - بەت.

(17) خانەمەر — نەۋائىينىڭ كۈتۈپخانىسىدا ئىشلىگەن ئاتاقلىق

كاتىب ۋە خەتتات. ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى غىياسىدىن ئىبنى ھۇمامۇددىن

مۇھەممەد ئىبنى خوجا جالالىدىن مۇھەممەد ئىبنى خوجا بۇرھانىددىن

(1475 - 1534). مەۋلانا شەھاب ۋە مىر ئىبراھىملار نەۋائىي دەۋرىدىكى

ياش شائىرلاردۇر.

(18) ئەزىز قەيموف «ئەلىشىر نەۋائىي» دىن.

«بابۇرنامە» توغرىسىدا^①

«بابۇرنامە» يېزىلغانلىقىنىڭ 460 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن

گ. ن. پانت

تەرجىمىھال ئەدەبىياتىنىڭ نادىر يادىكارلىقى

«بابۇرنامە» ھىندىستاندا بۈيۈك بابۇرىيلەر سەلتەنتىگە ئاساس سالغان زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇرنىڭ تەرجىمىھالى بولۇپ، ئۇنىڭدا مۇئەللىپ ئاددىي ۋە جانلىق تىل بىلەن ئۆزىنىڭ يول قويغان خاتالىقلىرى، قازانغان مۇۋەپپەقىيەتلىرى، يۈكسەك ئارزۇ - ئۈمىدلىرى ۋە چۈشكۈن ھالەتلىرى ھەققىدە ھېكايە قىلىدۇ. بۇ ئەسەر ئۆزىنىڭ قىممىتى جەھەتتىن ئەۋلىيا ئاۋكوستىنو ۋە روسسونىڭ كەشپىياتلىرى، گىببون ۋە نيۇتوننىڭ ئەسەرلىرى بىلەن بىر قاتاردا تۇرالايدۇ. مەزكۇر كىتاب پۈتكۈل ھاياتى داۋامىدا كۆپلىگەن يۈكسىلىشلەر ۋە چۈشكۈنلۈكلەرنى بېشىدىن كەچۈرگەن بىر شەخسنىڭ ئىبىرەتلىك تارىخىدۇر. ئۇنىڭدىكى يۈكسىلىشلەر قانچىكى يۇقىرى بولسا،

^① «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 1990 - يىللىق 3 - سانىدىن ئېلىندى.

چۈشكۈنلۈكلەرمۇ شۇنچىلىك چوڭقۇردۇر.

تەرجىمىھال توغرىسىدا ئىككى ئېغىز سۆز

بابۇر 47 يىل 10 ئاي ئۆمۈر كۆرگەن بولسىمۇ، بىراق يېتىپ كەلگەن بۇ قىممەتلىك ئەسەر ئۇنىڭ ھاياتىدىن پەقەت 18 يىلنىلا ئاساس قىلىدۇ. كىتاب بابۇرنىڭ ئۆز قولى بىلەن تۈركىي تىلىدا يېزىلغان. ساقلىنىپ قالغان نۇسخىدىكى تەپسىلات مۇئەللىپنىڭ 12 ياش چېغىدىن باشلانغان. ئۇنىڭدا يا ئۆزىنىڭ تۇغۇلغان يىلى، يا ئاتا - ئانىسى، ياكى ئالدىنقى دەۋرلەردە يۈز بەرگەن ۋەقە - ھادىسىلەر ھەققىدە ھېچ نەرسە تىلغا ئېلىنمايدۇ. ھەتتاكى بابۇرنىڭ ئۆز تەرجىمىھالى ئۈچۈن قانداق ماۋزۇ تاللىغانلىقى ھەققىدىمۇ ھېچ نەرسە مەلۇم ئەمەس. تېمۇرىيلەر ھاياتىنى ئەكس ئەتتۈرگۈچى «زەفەرنامە»، «ھۇمايۇننامە»، «ئەكبەرنامە» ۋە باشقا ئەسەرلەرگە تەقلىد قىلىنغان ھالدا «بابۇرنامە» دەپ ئاتالغان. تەپسىلاتلاردىكى ئايرىم كەمچىل جايلارنىڭ بىر قىسمى بابۇر ھايات چېغىدا ئۇنىڭ كاتىپى زەينەددىن سەۋافى پارس تىلىدا يازغان «تەبەقاتى بابۇرىي» دىن ئېلىنغان. يەنە بىر قىسمى بابۇرنىڭ قىزى گۈلبەدەن بېگم 1587 - يىلى، يەنى ئاتىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن 50 يىل كېيىن يازغان ئائىلە شەجەرىسى ھېسابىدىكى ئەسەر «ھۇمايۇننامە» نىڭ ياردىمىدە تولدۇرۇلغان.

كىتابنىڭ ئەسلىي نۇسخىسى يوقالغان. بابۇرنىڭ يېزىشىچە 1529 - يىلى ئۇنىڭ چېدىرىغا ئوت كەتكەن ۋە ئوتتا بىر قىسىم جايلىرى كۆيۈپ كەتكەن. بىراق ئۇ كېيىنچە قايتا تولۇقلانغان.

1555 - يىلى ھۇمايۇن دادىسىنىڭ ئەسەرلىرىگە شەرھلەر يازغان ئەكبەر كىتابىنى پارس تىلىغا تەرجىمە قىلىنسۇن، دەپ پەرمان چۈشۈرگەن. چۈنكى ئەبۇل فەزلى «ئەكبەرنامە» نى يېزىشتا ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشى مۇمكىن ئىدى. تەرجىمان ئابدۇرەھىم خانخان يەڭ شىمايلاپ ئىشقا چۈشۈپ 1589 - يىلى كۈزدە (نويابىردا) تەرجىمىنى تۈگىتىدۇ. جاھانگىر ئۆز تەرجىمىھالىدا 1607 - يىلى بابۇرنىڭ مۇبارەك قولى بىلەن يېزىلغان (يەنى تۈركىي تىلىدا يېزىلغان) «بابۇرنامە» نى ئۆگەنگەنلىكىنى ئېيتىدۇ. شۇنىڭدىن بېرى قوليازىمنىڭ تۈركىي تىلىدىكى نۇسخىسى ھەققىدە ھېچنەرسە مەلۇم ئەمەس. 1813 - يىلى ئېرىسكىن «بابۇرنامە» نىڭ پارسچە نۇسخىسىنى ئىنگىلىز تىلىغا تەرجىمە قىلىدۇ ۋە كىتاب «بابۇر يادنامىلىرى» دېگەن نام بىلەن 1826 - يىلى نەشر قىلىنىدۇ. 1900 - يىلى ئانىپت.س. بېۋىج «بابۇرنامە» نىڭ تۈركىي تىلىدىكى نۇسخىسىنى تېپىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولىدۇ. بىراق قوليازىمنىڭ قەغىزى تەكشۈرۈپ كۆرۈلگەندىن كېيىن، مەزكۇر نۇسخىنىڭ تەخمىنەن 1700 - يىللاردىكى كۆچۈرمە نۇسخا ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. «بابۇرنامە» نىڭ بارلىق قوليازىملىرى ئىچىدە ئەڭ تولۇق ھېسابلانغان بۇ نۇسخا (ھازىر ئۇ ھەيدەر ئابداتىكى «سەلەر جەڭ مۇزېيى» كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا) جەمئىي 382 ۋاراق. 1905 - يىلى ئۇنىڭدىن 100 فاكسىمىل نۇسخا ئېلىنغانىدى. بېۋىرخ ئۇنى ئىنگىلىز تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، «بابۇرنامە» سەرلەۋھىسى ئاستىدا 1921 - يىلى نەشر قىلدۇرىدۇ. شۇنىڭدىن بېرى بۇ ئەسەر كەڭ كىتابخانلار ئاممىسىنىڭ مۈلكى بولۇپ قالدى.

«بابۇرنامە» نىڭ سۈرە تىلىرى

«بابۇرنامە» نىڭ ئەكبەرنىڭ سارىيىدا بېزىتىلگەن بىر قانچە نۇسخىلىرى ئىچىدىن بىزگە پەقەت بەش نۇسخىسىلا مەلۇم. ئۇلار يېڭى دېھلىدىكى مىللىي مۇزىيىدا، لوندوندىكى بۈيۈك برىتانىيە مۇزىيىدا، ۋېكتورىيە مۇزىيى ۋە ئالبېرت مۇزىيىدا، مۇسكۇۋادىكى شەرق خەلقلىرىنىڭ دۆلەتلىك سەنئەت مۇزىيىدا ساقلانماقتا. كېيىنكى ئۈچ نۇسخا تولۇق ئەمەس. ئوۋچىنىڭ قۇش ئوۋلاۋاتقان كۆرۈنۈشى تەسۋىرلەنگەن سۈرەت فوگگىنىنىڭ بوستون سەنئەت مۇزىيىدا (ئامېرىكىدا) ساقلنىۋاتىدۇ. يېڭى دېھلىدىكى مىللىي مۇزىيىدا ساقلنىۋاتقان، تېخى چاپ ئېتىلىمىگەن قوليازما 378 ۋاراقتىن ئىبارەت بولۇپ، تۈپلەنمىگەن ۋە ئۇنىڭغا ھېچقانداق كۈتۈپخانىنىڭ تامغىسى بېسىلمىغان. ئۇنىڭدا جەمئىي 145 پارچە سۈرەت بار. بۇلاردىن 54 پارچە سۈرەتنىڭ تېگىدە جەمئىي 40 نەپەر رەسسامنىڭ ئىمزاسى بار. 55 پارچە سۈرەتتە ئىزاھ ياكى تەپسىلاتلار بايانى بار، قالغانلىرىدىكى بۇنداق تەپسىلاتلارنى ئوقۇش قىيىن ياكى كېسىلگەندە قىسمەن بۇزۇلغان. 116 - ۋاراقتا ئېيتىلىشىچە ئۇنىڭدىكى سۈرەت ئەكبەر ھۆكۈمرانلىقىنىڭ 42 - يىلى، يەنى 1598 - يىلى سىزىلىپ تامام بولغان. قوليازىمدا سۈرەتلەرنىڭ 18 پارچىسى رەڭلىك، قالغانلىرى ئاق - قارا رەڭدە سىزىلغان. تەسۋىرلەرنىڭ ھاشىيەلىرى مۇمكىنقەدەر زىچ كېسىلگەن. رەسسامنىڭ ئىسمىم - شەرىپى يېزىلمىغان. ساقلنىپ قالغان ئاشۇ بەش نۇسخىدىكى رەسىملەر 1598 - يىلى

ئەكبەرنىڭ بۇيرۇقى بىلەن سىزىلغان. «بابۇرنامە» گە تەر تۆكۈپ، ئىشلىگەن مەشھۇر رەسساملار ئىچىدىن دەۋلەت، كىسۇ، ھەمكاران، فەررۇقاران، فەررۇخ، جەگەننەتھ، مانۇھەر، مەسۇر، مىسكىن، مەدېش، سەنۋەل، شەنكەرلەرنى تىلغا ئېلىپ ئۆتۈش مۇمكىن. بۇلاردىن كۆپ ساندىكىلىرى كېيىنچە مەشھۇر رەسسام بولۇپ يېتىشكەن.

بابۇر ھاياتىنىڭ كېيىنكى چاغلىرى

بابۇر ئاتا تەرەپتىن ئەمىر تېمۇرنىڭ، ئانا تەرەپتىن چىڭگىزخاننىڭ ئەۋلادىدۇر. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ تومۇرىدا مەركىزىي ئاسىيا ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئىككى بۈيۈك ئىستېلاچىنىڭ قېنى ئاققان. بابۇر 1483 - يىلى 14 - فېۋرالدا، ئاتىسى ئۆمەر شەيخ ھۆكۈمرانلىق قىلغان پەرغانىدە تۇغۇلدى. ئاتىسى قازا قىلغان چاغدا بابۇر بار - يوقى 11 ياشقا كىرىپ تۆت ئاي ئۆتكەندى. بۇ ھەقتە «بابۇرنامە» نىڭ دەسلەپكى قۇرلىرى مۇنداق گۇۋاھلىق بېرىدۇ: «سەرۋەرى كائىناتنىڭ شاپائىتى ۋە چاھار يارى باسەپالارنىڭ ھىممىتى بىلەن سەيشەنبە كۈنى رامزان ئېيىنىڭ بېشىدا تارىخ سەككىز يۈز توقسان توققۇزدا (يەنى مىلادىيە 1494 - يىلى ئىيۇندا) پەرغانە ۋىلايىتىدە ئون ئىككى ياشتا پادىشاھ بولدۇم.»

بابۇر ياشلىق چاغلىرىدىلا كۆپ جاپا - مۇشەققەت ۋە دىشۋارچىلىقلارنى باشتىن كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاتا مىراس مۈلكى ھېسابلىنىدىغان سەمەرقەندنى ئىككى قېتىم ئۆزىگە بويسۇندۇردى ۋە ئىككى قېتىم قولىدىن بېرىپ قويدى.

يېشى راسا 21 گە توشقاندا، يەنى ئارىدا مۇۋەپپەقىيەتسىز 10 يىل ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇ ئاتا يۇرتىنى تاشلىدى دە، ھىندىقۇشتىن ئۆتۈپ كابۇلنى ئىشغال قىلدى. 1511 - يىلى بابۇر سەمەرقەندنى قايتۇرۇۋېلىشقا يەنە بىر قېتىم ئۇرۇنۇپ كۆردى. بۇ قېتىم غەلبە پەيزىنى سۈرگەن بولسىمۇ، بىر يىلدىن كېيىنلا سەمەرقەند يەنە قولىدىن كەتتى. بابۇر شۇ تەرىقىدە سەمەرقەندنى ئۈچ قېتىم ئېلىپ، ئۈچ قېتىم قولىدىن بېرىپ قويدى.

ھىندىستان پەتىھى

بابۇر سەمەرقەندنى ئېلىشتىن كۆڭلى سوۋۇغاندىن كېيىن، چۆچەكلەردىكىدەك بايلىقلارغا تولۇپ تاشقان ھىندىستاننى ئېلىشقا بەل باغلايدۇ. ئۇ ھىندى دەرياسىدىن كېچىپ ئۆتۈپ پەنجابقا تۆت قېتىم يۈرۈش قىلىدۇ. شۇ چاغدا ھىندىستاندىكى شەرت - شارائىتلار بابۇر ئۈچۈن ناھايىتى قۇلاي ئىدى. دېھلى ھۆكۈمدارى سۇلتان ئىبراھىم لۇدىي ئۆزىنىڭ قاتتىق قوللۇقى بىلەن ئەمەلدارلارنى ئۆزىگە قارشى قىلىۋالغانىدى. نەتىجىدە ئۇلار قانداق قىلىپ بولمىسۇن ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلۇشنىڭ پېيىغا چۈشكەن. پەنجابنىڭ قۇدرەتلىك ھاكىمى دەۋلەتخان لۇدىي ۋە سۇلتاننىڭ نەۋرە تۇغقىنى ئەلەمخانلارنىڭ تەكلىپى بىلەن، بابۇر 1525 - يىلى ھىندىستانغا بەشىنچى قېتىم يۈرۈش قىلىدۇ. بىراق ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى ساتقىن چىقىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بابۇر ئالدى بىلەن شۇلارنى بىر تەرەپ قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. دەۋلەتخان مەغلۇبىيەتكە ئۇچرايدۇ (كۆپ ئۆتمەي ئۆلىدۇ).

بەنچاپ بابۇر ئۈچۈن قۇلاي ئولجىغا ئايلىنىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ دېھلىغا قاراپ يولغا چىقىدۇ. بابۇر تۆت قېتىملىق قاتتىق جەڭدىن كېيىن پۈتۈن ھىندىستاننى ئۆزىگە بويسۇندۇرىدۇ. بابۇرنىڭ ئىبراھىم لۇدىي بىلەن ئېلىپ بارغان بىرىنچى قېتىملىق جېڭى ھەربىيەندىكى پەنپەت شەھىرى ئەتراپىدا 1526 - يىل 21 - ئاپرىلدا يۈز بېرىدۇ. ئىبراھىم جەڭگە 100 مىڭ ئەسكىرى ۋە سانسىزلىغان پىللىرىنى قاتناشتۇرىدۇ. بابۇرنىڭ قوشۇنلىرى سان جەھەتتىن ناھايىتى ئاز (12 مىڭ) ئىدى. بىراق ئۇلار جەڭلەردە چېنىققان ۋە ھەربىي بىلىمنى پۇختا ئىگىلىگەندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بابۇر تەجرىبىلىك سەركەردە بولۇپ، شۇ چاغلاردا ھىندىلار ئۈچۈن يېڭى قورال ھېسابلىنىدىغان ئاجايىپ زەمبىرەكلەرگىمۇ ئىگە ئىدى. ئۇنىڭ داڭقى چىققان ئىككى قوماندانى ئۇستا ئەلى بىلەن مۇستاپا توپچىلارغا باشچىلىق قىلاتتى. ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ 15 مىڭ ھىندى جەڭچىسى ئاشۇ جەڭدە ھالاك بولدى. بابۇر تولۇق غەلبە قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن بابۇرنىڭ ئوغلى ھۇمايۇن ئەھمىيىتى جەھەتتىن سەلتەنەتتە ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان ئەگرە شەھىرىنى ئىشغال قىلدى. بۇ يەردە ئۇ پۈتمەس - تۈگمەس خەزىنە، جۈملىدىن جاھاندا يېگانىلىقى بىلەن ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقىلىپ يۈرگەن مەشھۇر «كوھى نۇر» ناملىق ئالماسنى قولغا چۈشۈردى. شۇنداق قىلىپ بابۇر ھىندىستاننىڭ شاھنشاھى ۋە بۈيۈك بابۇرىيەلەر دۆلىتىنىڭ ئاساسچىسى بولۇپ قالدى. ئۇ غەلبە شەرىپى ئۈچۈن ھەربىر ئەركەك ۋە ھەربىر ئايالغا بىردىن كۈمۈش تەڭگە تارقىتىپ بېرىلسۇن، دەپ كابۇلغا ئادەم ئەۋەتتى.

1527 - يىلى بابۇرنىڭ راجپۇت ئەسكەرلىرى بىلەن ئېلىشىشقا توغرا كەلدى. راجپۇت ئەسكەرلىرىگە راجەستھاننىڭ جەسۇر ھاكىمى، «يۈز جەڭ قەھرىمانى» مەشھۇر ران سىنگھ (رانا سانگا) باشچىلىق قىلاتتى. پاتېھپۇر سىكرى يېنىدىكى جانيە ئالدىدا ئۇلار ئوتتۇرىسىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن قاتتىق جەڭ باشلاندى. راننىڭ ئاجايىپ كاتتا قوشۇنىنى كۆرۈپ، بابۇر ئەسكەرلىرىنىڭ روھى چۈشۈپ كەتكەنىدى. بىراق بابۇر ئۆز جەڭچىلىرىگە مۇراجىئەت قىلىپ: «تىز پۈكۈپ ياشىغاندىن كۆرە، تىك تۇرۇپ ئۆلگەن ئەۋزەل» دېگەن مەزمۇندىكى نۇتقى بىلەن ئۇلارنى روھلاندۇردى. ئۇ قەدەھلەرنىڭ بىرىنىمۇ قويماي چېقىپ تاشلىدى - دە، بۇنىڭدىن كېيىن مەي ئىچمەسلىككە ۋەدە بەردى (ئۇ كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ ۋەدىسىگە ئەمەل قىلغان). شۇنىڭدىن كېيىن بابۇر ئەسكەرلىرى جەڭگە شىردەك ئاتلاندى. توپ ۋە زەمبىرەك كۆپ ئۈنۈم بەردى. نەتىجىدە ئۇ بۇ قېتىم راننىڭ قوشۇنلىرىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىپ تاشلىدى. راجپۇتلار ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمەي قالدى ۋە ناھايىتى كۆپلىرى جەڭ مەيدانىدا ھالاك بولدى. ران قاچتى ۋە بۇ تۈپەيلى غەم - ھەسرەتلەر ئوتىدا كۆيۈپ ئۆلۈپ كەتتى.

بۇ چاغدا بابۇرنىڭ ئەھۋالى ئۈزۈل - كېسىل مۇستەھكەملەنگەنىدى. 1528 - يىلى ئۇ مەلۇمكى مەشھۇر چەندېرى راجپۇتلار قەلئەسىنى ئىشغال قىلدى. قەلئە ھىمايىچىلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ يول باشچىسى مىدىنى راينى قىلىچتىن ئۆتكۈزدى. 1529 - يىلى بابۇر بەھارغا قاراپ يۈرۈشنى داۋام قىلدى. بۇ يەردە ھېلىمۇ ئافغانلار ناھايىتى كۈچلۈك بولۇپ،

ئۇلارغا ئىبراھىم لۇدىنىڭ ئاكىسى مەھمۇد لۇدى ھاكىم ئىدى. ھەگرە دەرياسىنىڭ ساھىلىغا جايلاشقان پەتەنە شەھىرى ئەتراپىدىكى جەڭدە ئافغانلار يېڭىلدى، بابۇر ھىندىستاننىڭ بىردىنبىر ھۆكۈمرانىغا ئايلاندى.

بابۇرنىڭ شەخسىي پەزىلەتلىرى

بابۇر — شىر دېگەن مەنىدىكى سۆز بولۇپ، «بابۇر» لەقىمىنى ئالغان بۇ كىشىمۇ ھەقىقەتەن ئۆزىنىڭ ئىسمى جىسمىغا لايىق ئادەم ئىدى. كېلىشكەن قەددى - قامىتى ۋە ناھايىتى كۈچلۈك لۈكىدىن تاشقىرى، يۈرەكلىك، ئەپچىللىك، چاققانلىقتا ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمىگەن يوق ئىدى. ئۇ قىيىنچىلىقلارغا پىسەنت قىلمايتتى. بولۇپمۇ ئوۋچىلىقتا باتۇر ئاتالغانىدى. ئۇ كۆپىنچە بەستلىك ئىككى ئادەمنى قولتۇقلىۋېلىپ ئەگرە قەلئەسىنىڭ ئۈستىدە يۈگۈرۈپ مەشىق قىلغان. ئۇ سۇ ئۈزۈشكىمۇ ئاجايىپ ماھىر بولغان. ئۇ بۈيۈك گانگ دەرياسىدىن باشقا، يولدا ئۇچرىغانلىكى دەريالارنىڭ ھەممىسىدىن ئۈزۈپ ئۆتكەن. ئۇنىڭ يېقىملىق تىلى، ئاھاڭدار ۋەزىن بىلەن يېزىلغان تەرجىمىھالى («بابۇرنامە») نى ئوقۇغىنىڭىزدا ئاپتونىڭ بەدىئىي ماھارىتىنىڭ نەقەدەر يۇقىرىلىقى، ئەقىل - پاراسىتى ۋە بىلىمىنىڭ نەقەدەر چوڭقۇرلۇقىغا گۇۋاھ بولۇپ قالسىز. بابۇر تەبىئەتنى ۋە بەزمە - مەشرەپنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. بولۇپمۇ تاغلار، ئېدىرلار، باغلار، يايلاقلارنى كۆرگەندە زوق - شوققا تولۇپ، ئىلھامى قايناپ، خۇددى بۆلبۈلگىيىغا ئايلىنىپ قالاتتى.

ئۇ ئىمانى كامىل مۇسۇلمان ئىدى. لېكىن مۇئەسسەسە بولۇپ قېلىشتىن ساقلانغان. بابۇر سۆزگە باي نانتىق، ئىستىباتلىق سەرکەردە، ئار - نومۇسى كۈچلۈك شەخس بولسىمۇ دۆلەت ئىزى ياي بولۇشتا تازا يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈلەلمىگەن. ئۇ ئۆز غەلبىلىرىنى داۋاملىق ساقلاپ قالالمىغان. مەملىكەتنى ئىدارە قىلىشنى ياخشى يولغا قويالمىغان. ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە پۇت تىرەپ تۇرالايدىغان مەھكىمە بولمىغان ۋە مۇستەھكەم قانۇنلار يولغا قويۇلمىغان. بابۇرنىڭ كۆپلىگەن ئىشلىرىنىڭ ئاخىرى چىقماي قالغان. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئوغلى ۋە تەخت ۋارىسى ھۇمايۇن كېيىنچە بۇنىڭ دەردىنى ئاز تارتىمىغان.

بابۇرنىڭ خوتۇنلىرى ۋە پەرزەنتلىرى

بابۇر ئۆزىنىڭ بىر قانچە خوتۇنلىرىنىڭ ئىسمىنى ئەسلىتىپلا ئۆتكەن. بىراق ئۇنىڭ قىزى گۈلبەدەن بېگىم بابۇرنىڭ بارلىق خوتۇنلىرى ۋە پەرزەنتلىرىنىڭ ئىسمىنى ساناپ چىقىدۇ. بابۇر بەش ياشقا كىرگەن چاغدا ئايشە سۇلتان بېگىم بىلەن چېتىپ قويۇلىدۇ. ئۇنىڭدىن تۇغۇلغان پەخرۇننىسا ئىسىملىك قىزى بىر ئايلىق بولغاندا مەجرۇھ بولۇپ قالىدۇ. 1504 - يىلى بابۇر زەينەپ بېگىمگە ئۆيلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن ئۈچ پەرزەنتلىك بولغاندا زەينەپ بېگىم دۇنيادىن ئۆتىدۇ. بابۇر 1506 - يىلى ماھىم بېگىمگە ئۆيلىنىدۇ. ئۇ بۇ خوتۇندىن بەش پەرزەنت كۆرىدۇ. بۇلاردىن تۆتى كىچىك چېغىدىلا ئۆلۈپ كېتىدۇ. بەشىنچىسى ھۇمايۇن بولۇپ، ئۇ دادىسىنىڭ ئورنىغا تەخت ۋارىسى بولىدۇ. بابۇر

1507 - يىلى مەسۇمە بېگىمگە ئۆيلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن بەش پەرزەنت كۆرىدۇ. بۇلاردىن ئۈچى كىچىك ۋاقتىدا ئۆلۈپ كېتىدۇ. كامران بىلەن ئەسقىرىي كېيىن ئۆگەي ئاكىلىرى ۋە ھۆكۈمدار ھۇمايۇن تەرىپىدىن قەتلى قىلىنىدۇ. بابۇر دىلدار بېگىم ئىسىملىك خوتۇنىدىن ئىككى ئوغۇل، تۆت قىز كۆرىدۇ. ئوغۇللىرىدىن ھىندال ھۇمايۇن بىلەن ئېلىشىش جەريانىدا جەڭ مەيدانىدا ھالاك بولىدۇ. ئەلۋار بولسا، بالا چېغىدا ئۆلۈپ كېتىدۇ. قىزلىرىنىڭ ئىسمى تۆۋەندىكىچە: گۈلرۇخ، گۈلرەڭ، گۈلچېھرە ۋە گۈلبەدەن (بۇ قىزى «ھۇمايۇننامە» نىڭ ئاپتورى).

بابۇرنىڭ ئۆلۈمى

«بابۇرنامە» دە مۇھەررەم ئېيىنىڭ 3 - كۈنى (1529 - يىلى 7 - سېنتەبىر) دىن پېشۋاسى شەيخ مۇھەممەد غەۋسنىڭ ئەگرەگە، بابۇرنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەنلىكى ئېيتىلغان. بۇ ئەسەردە بايان قىلىنغان ۋەقەلەرنىڭ ئاخىرى بولۇپ، شۇنىڭدىن كېيىن تەپسىلاتلار بىراقلا توختايدۇ. ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ كېيىنكى 15 ئېيى توغرىسىدا «ھۇمايۇننامە» دىن قىسمەن تەسەۋۋۇرلارغا ئىگە بولۇش مۇمكىن. 1530 - يىلىنىڭ مارت ئېيىدا بابۇر لاھوردا بولىدۇ. قايتىشىدا دېھلىنىڭ ئەتراپىدا شىكار باھانىسى بىلەن ئىككى ئاي تۇرۇپ قالىدۇ. ئاۋغۇست ئېيىدا ئەگرەگە قايتىپ كەلگەندە، تەخت ۋارىسى ھۇمايۇننىڭ سەمبەھلەدە ئېغىر كېسەلگە مۇپتىلا بولغانلىقى ھەققىدە خەۋەر كېلىدۇ. ھۇمايۇننى دەريا بىلەن ئەگرەگە ئېلىپ كېلىدۇ. بابۇر تېۋىپلارنىڭ داۋالاشلىرى كار

قىلمايۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: «ھۇمايۇننىڭ ئۇرۇنغا مېنىڭ جېنىمنى ئال» دەپ تەڭرىگە چىن قەلبىدىن مۇناجات قىلىدۇ. يېقىنلىرىنىڭ «كوھى نۇر» ناملىق ئالماسنى تەڭرى يولىدا سەدىقە قىلىش ھەققىدىكى مەسلىھەتلىرىنى رەت قىلىدۇ. ئۇ ھۇمايۇن ياتقان تەختىراۋاننى ئۈچ قېتىم ئايلىنىپ: «مەنكى بابۇر جىسمى جانىمنى ھۇمايۇنغا بەخشەندە قىلدىم» دەپ ئۈچ قېتىم تەكرارلايدۇ. گۈلبەدەن بېگىمنىڭ يېزىشىچە، شۇ كۈندىن تارتىپ ھۇمايۇننىڭ ئەھۋالى ياخشىلىنىشقا باشلاپ، بابۇرنىڭ مىجەزى بۇزۇلىدۇ. بابۇر شۇ ياتقىنىچە ئىككى ئاي ئورنىدىن تۇرالمايدۇ. ۋە 1530 - يىل 26 - دېكابىردا 48 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتىدۇ. دەسلەپتە ئۇنىڭ جەسىتى ئەگرەگە دەپنە قىلىنىدۇ. كېيىن كابۇلغا كۆچۈرۈلۈپ، دەريا بويىدىكى ئانچە چوڭ بولمىغان بىر گۈزەل باغنىڭ ئىچىگە دەپنە قىلىنىدۇ.

شۇنىسى دىققەتكە سازاۋەركى، بابۇر شۇنچە كۆپ جەڭلەر، يۈرۈشلەر، بەزىلەر ۋە بابۇرىيلەر سەلتەنتى ھەققىدىكى بۈيۈك ئارزۇ - ئارمانلىرىدىن سىرت، يەنە ئۆز خاتىرىلىرىنى يېزىشقا ۋاقىت تاپالغان. ھىندىستان تارىخىدا ئۇنىڭ قۇتلۇق خىزمەتلىرى ھەقىقەتەن بۈيۈكتۇر. ئەمما سالنامىچىلىك ساھەسىدىكى خىزمىتى بولسا، ئۇنىڭدىنمۇ بۈيۈك. «بابۇرنامە» ئاجايىپ ئەدەبىي تەسۋىرىي سەنئەت ئەسىرىدۇر. تارىخىي ھۆججەت سۈپىتىدىكى قىممىتى تەڭداشسىزدۇر. ئەمىر تېمۇرنىڭ تەرجىمىھالى كەشپىيات بولسا، بابۇرنىڭ تەرجىمىھالى بۇ كەشپىياتنىڭ يۈكسەك پەللىسىدۇر.

دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەر — «بابۇرنامە»^①

خەمىت تۆمۈر

زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483—1530) نىڭ چاغاتاي تىلى بىلەن يېزىپ قالدۇرغان «بابۇرنامە» ناملىق ئەسلىمىسى ئۆزىنىڭ زور ئىلمىي قىممىتى بىلەن دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەرلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ كەلمەكتە. ئەسەرگە بېرىلگەن «بابۇرنامە» دېگەن بۇ نام ئەسەرنىڭ «ۋاقىئەنامە»، «تۈزۈكى بابۇرى»، «ۋاقىئەت بابۇرى» دېگەن ناملىرى بىلەن تەڭداش قوللىنىپ، كېيىن بىر قەدەر ئومۇملاشقان نامدۇر. بابۇرنىڭ ئۆزى بۇ ئەسەرنى «ۋەقايى» (ۋەقەلەر) دەپ ئاتىغان.

بابۇر ئاقساق تۆمۈر ئەۋلادىدىن بولۇپ، ئاتىسى ئۆمەر شەيخ مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەبۇ سەئىد مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى سۇلتان مەھمۇد مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى مىرانشاھ مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى ئاقساق تۆمۈردۇر. بابۇر ئانا تەرەپتىن يەركەن خانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى سۇلتان سەئىدخان ۋە مەشھۇر «تارىخى رەشىدى» نىڭ يازغۇچىسى مىرزا ھەيدەر بىلەن بىر نەۋرە بولسۇ. چۈنكى، بابۇرنىڭ ئانىسى قۇتلۇق نىگار خانىم سۇلتان سەئىدخاننىڭ

^① «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 1991 - يىللىق 3 - سانىدىن ئېلىندى.

ئاتىسى سۇلتان ئەھمەدخان، مىرزا ھەيدەرنىڭ ئانىسى خۇب
نىگارخانم ھەممىسى چاغاتاي ئەۋلادىدىن يۈنۈسخاننىڭ بالىلىرى
ئىدى.

بابۇر 1494 - يىلى 12 ياش ۋاقتىدا ئاتىسى ئۆمەر شەيخ
مىرزىنىڭ تاسادىپىي ئۆلۈپ كېتىشى بىلەن پەرغانە پادىشاھى
بولدى. بۇ، بىر تەرەپتىن تۆمۈر نەسلىدىن بولغان مىرزىلارنىڭ
ھەرقايسى ئۆزلىرى ئىگىلەپ تۇرغان ۋىلايەتلەردە ئۆزلىرىنى
پادىشاھ دەپ جاكارلاپ، ئۆزئارا زىمىن ۋە ھاكىمىيەت تالاشش
جەڭلىرىنى ئەۋجىگە چىقارغان، چاغاتاي نەسلىدىن بولغان
خانلارمۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۆز زىمىنىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن
تىرىشىۋاتقان، يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزبېك خانى شەيبانىخان
كۈندىن - كۈنگە زورىيىپ مىرزا ۋە خانلار قولىدىكى زىمىنلارغا
چاڭ سېلىۋاتقان دەۋر ئىدى. ياش بابۇر تەختكە چىقىش بىلەنلا
پەرغانە ۋىلايىتىنى قوغداش ئۈچۈن جەڭگە ئاتلىنىشقا مەجبۇر
بولدى. تۆمۈرىيە سۇلالىسىنىڭ پارچىلانغان دۆلىتىنى قايتىدىن
بىرلىككە كەلتۈرۈپ، شەيبانىخانغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن بەل
باغلىغان ياش بابۇر يالغۇز پەرغانىنى مۇداپىئە قىلىش بىلەنلا
قالماستىن تۆمۈرىيە سۇلالىسىنىڭ قەدىمىي پايتەختى بولغان
سەمەرقەندنى ئېلىش يولىدا ھەرىكەت قىلىدۇ. ئۇ 1499 - يىلى
بىر قېتىم، 1501 - يىلى يەنە بىر قېتىم سەمەرقەندنى ئىشغال
قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان بولسىمۇ، لېكىن بىرىنچى قېتىمدا
پەرغانىدە ئىسيان يۈز بەرگەنلىك سەۋەبىدىن، ئىككىنچى قېتىمدا
ياردەمسىز قېلىپ، شەيبانىخانغا تەڭ كېلەلمەي چېكىنىپ
چىقىشقا مەجبۇر بولىدۇ. ئاخىرىدا، شەيبانىخاننىڭ ھۇجۇمى

تۈپەيلى ماۋەرائۇننەھردە پۈت دەسسەپ تۇرالماي، 1504 - يىلى ھىندىقۇش تاغلىرىدىن ئۆتۈپ، كابۇل ۋە غەزنىنى ئىشغال قىلىدۇ. ئۇ كابۇل پادىشاھى بولغاندىن كېيىنمۇ داۋاملىق تۈردە شەيبانىخان بېسىۋالغان جايلارنى قايتۇرۇۋېلىش كويىدا ھەرىكەت قىلىدۇ. بابۇر 1506 - يىلى خۇراسانغا بېرىپ ھىراتنى زىيارەت قىلىدۇ ۋە سۇلتان ھۈسەين مىرزىنىڭ ئوغۇللىرىنى بىرلەشتۈرۈپ، بىرلىكتە شەيبانىخانغا تاقابىل تۇرۇشقا ئۇرۇنۇپ باقىدۇ، لېكىن مۇۋەپپەقىيەت بولالمايدۇ. ئۇ 1511 - يىلى ئىسمائىل شاھنىڭ ياردىمى بىلەن ھىسار، بۇخارا، سەمەرقەند، تاشكەنت قاتارلىق جايلارنى ئالغان بولسىمۇ، لېكىن شىئە مەزھىپىنىڭ داھىيسى ئىسمائىل شاھ بىلەن بىرلەشكەنلىكى، ھەتتا ئۇنىڭغا بېقىندى ھېسابتا بولغانلىقى ئۈچۈن ئاۋامنىڭ ھىمايىسىگە ئىگە بولالمايدۇ، ئاخىر ئۆزبېكلەر تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنىپ 1519 - يىلى كابۇلغا قايتىپ كېلىدۇ.

ھىندىقۇشنىڭ شىمالىدىكى تۆمۈرىيلەر زېمىنلىرىنى قايتۇرۇپ ئېلىشتىن ئۈمىد ئۈزگەن بابۇر ئۆزىنىڭ كابۇلنى مەركەز قىلغان ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەپ، ھىندىستانغا يۈرۈش قىلىشقا تەييارلىنىدۇ ۋە 1519 - يىلىدىن باشلاپ بىر قانچە قېتىم چېرىك تارتىپ ھىندىستاننىڭ بەزى يەرلىرىنى ئىگىلەيدۇ. 1526 - يىلى بەشىنچى قېتىمدا 12 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن سىند دەرياسىدىن ئۆتۈپ، پەنپەتتە سۇلتان ئىبراھىم لۇدىنىڭ 100 مىڭ كىشىلىك قوشۇنىنى تارمار قىلىپ، دېھلى ۋە ئەگرەنى ئىشغال قىلىدۇ. ئارقىدىنلا 1527 - يىلى مارتتا كانۇھادا راناسەنگا باشچىلىقىدىكى راي ۋە راجەلەرنىڭ 100 مىڭ

كشلىك قوشۇننى تارمار قىلىدۇ. 1528 - يىلى ۋە 1529 - يىللىرى يەنە بىر قانچە قېتىملىق جەڭدە غەلبە قىلىپ پۈتۈن شىمالىي ھىندىستاننى ئۆز ئىدارىسى ئاستىغا كىرگۈزىدۇ. ئۇنىڭ 1526 - يىلى دېھلى بىلەن ئەگرەنى ئىشغال قىلىپ ئۆز نامىغا خۇتبە ئوقۇتۇشى بىلەن ھىندىستاندا تاكى 1761 - يىلىغىچە سەلتەنەت سۈرۈپ، تارىختا «ھىندىستان موغۇل ئىمپېرىيىسى» دەپ ئاتالغان ئىمپېرىيىنىڭ قۇرۇلغانلىقى جاكارلىنىدۇ. بابۇر 1530 - يىلى 12 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ھىندىستاندا ۋاپات بولىدۇ.

بابۇر بۇ ئەسەردە ئۆزىنىڭ 12 يېشىدىن باشلاپ پۈتۈنلەي دېگۈدەك جەڭ ۋە ھەربىي يۈرۈش بىلەن ئۆتكەن مۇشۇ تىنىمسىز ۋە ئۆزگىرىشچان، بەزىدە ئىنتايىن جاپا - مۇشەققەتلىك ھاياتىدىكى كەچۈرمىشلىرىنى، ئۆزى داخىل بولغان ياكى ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان ۋەقەلەرنى، ھېس - تويغۇ ۋە تەجرىبە - ساۋاقلارنى ھەم كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى بايان قىلىدۇ. بۇ بايانلار بابۇردەك ئۆز بېشىدىن نۇرغۇن ئىشلارنى كەچۈرگەن بىر مەشھۇر پادىشاھ ۋە ھەربىي قوماندان، شۇنداقلا يېتىلگەن بىر ئەدىب ۋە ھەر تەرەپلىمە چوڭقۇر بىلىملىك بىر شەخسنىڭ بايانلىرى بولغانلىقى ئۈچۈن بىزنى ئوتتۇرا ئاسىيا، ئافغانىستان ۋە ھىندىستان قاتارلىق جايلارنىڭ شۇ دەۋردىكى سىياسىي ۋە زىيىتى، ئىجتىمائىي، سىياسىي ۋە ھەربىي تۈزۈملىرى، تۆمۈر ئەۋلادىدىن بولغان مىرزىلارنىڭ، چاغاتاي ئەۋلادىدىن بولغان خانلارنىڭ، ئۆزبېك خانى شەيبانىخاننىڭ، ھىندىستاندىكى پادىشاھ ۋە ھۆكۈمدارلارنىڭ ئەھۋالى، ئۇلارنىڭ ئۆزئارا

مۇناسىۋەتلىرى، بولۇپ ئۆتكەن جەڭلەر ۋە جەڭلەردە تۈزۈلگەن سەپ، قوللىنىلغان تكتىكا، ئىشلىتىلگەن قورال - ياراقلار ۋە باشقىلار توغرىلۇق تەپسىلىي، مەزمۇنلۇق ھەم ئىشەنچلىك مەلۇماتلارغا ئىگە قىلىدۇ. ئەسەردە شىنجاڭ تارىخى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك بولغان شەخسلەردىن يۈنۈسخان، سۇلتان سەئىدىخان، مىرزا ھەيدەر، ئابابەكرى دوغلاق قاتارلىقلار توغرىلۇق بېرىلگەن مەلۇماتلارمۇ ئاز ئەمەس.

بابۇر بۇ ئەسەردە يەنە ھەممىگە قىزىقىدىغان زېھنىلىك بىر سەيياھ ۋە ئەستايىدىل بىر ئالىم سۈپىتىدە پەرغانە، سەمەرقەند، ھىرات، كابۇل، غەزىنە، ھىندىستان قاتارلىق ئۆزى تۇرغان ۋە بارغان جايلارنىڭ تارىخىي، ئىجتىمائىي ئەھۋالى، جۇغراپىيىسى، تەبىئىي شارائىتى، ئىقلىمى، ھايۋانات - ئاياتلىرى، بايلىقلىرى، ئاسارەتلىقلىرى، گۈزەل يەرلىرى، مەشھۇر ئادەملىرى، خەلقنىڭ ئېتىنىك تەركىبى، مەدەنىي ھاياتى، ئەنئەنىلىرى، ئۆرپ - ئادەتلىرى قاتارلىق كۆپ جەھەتلەردىن ئىنتايىن قىممەتلىك ۋە قىزىقارلىق بىلىملەرنى بېرىدۇ. بولۇپمۇ شۇ دەۋردىكى مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى بولغان ھىرات توغرىلۇق كەڭ توختىلىپ، ھىراتتىكى ئىلىم - سەنئەت ئەھلىنى ۋە ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرىنى، ئەسەرلىرىنى، خىسلەتلىرىنى بىرمۇبىر تونۇشتۇرۇپ، ئىشلىرىغا ۋە ئەسەرلىرىگە باھا بېرىدۇ. جۈملىدىن ئۆزى خەت يېزىشقان بولسىمۇ، لېكىن يۈز كۆرۈشۈشكە مۇيەسسەر بولالمىغان ئۇلۇغ شائىر ئەلىشىر نەۋائىينى زور ھۆرمەت بىلەن تەرىپلەپ، ئۇنىڭ ھاياتى، ئىجادىيەتلىرى، خىسلەتلىرى توغرىلۇق مۇھىم مەلۇماتلارنى بېرىدۇ.

ئەسەرنىڭ مۇھىم بىر خۇسۇسىيىتى شۇكى، بابۇر ئۆزىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ۋە ئارتۇقچىلىقلىرىنى بايان قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆزىدىن ئۆتكەن سەۋەنلىك ۋە خاتالىقلارنىمۇ يوشۇرۇپ قالمايدۇ. ئۆزىنىڭ بەك خۇنۇك ۋە چۈشكۈن تەرەپلىرىنى سۆزلەشتىنمۇ باش تارتمايدۇ. مۇرتى كەلگەندە دۈشمەنلىرىنى ماختايدۇ، دوستلىرىنى، تۇغقانلىرىنى رەھىمسىز پاش قىلىپ قامچىلايدۇ. مانا بۇ نۇقتىلارنىڭ كىشىنىڭ ئەسەردە بايان قىلىنغان ئىشلارنىڭ چىنلىقىغا بولغان ئىشەنچنى تېخىمۇ ئاشۇرىدۇ.

شۇنىسى ئېنىقكى، بابۇر يېتىلگەن بىر ئەدىب ۋە بىلىمى كەڭ بىر ئالىم بولۇش بىلەن بىللە، ئاقساق تۆمۈر ۋە چىڭگىزخان سۇلالىلىرىنىڭ ئەنئەنىلىرىگە ۋارىسلىق قىلغان ۋە ئۇلارنىڭ دەستۇرلىرىغا سادىق بولغان بىر ھۆكۈمدار بولۇپ، ئۇنىڭ سىياسىي كۆزقارىشى ئەلۋەتتە شۇ ئوتتۇرا ئەسىردىكى فېئودال ھۆكۈمران تەبىقىنىڭ مەيدانىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بابۇر بۇ ئەسەردە ئۆزىنىڭ بۇ جەھەتتىكى ھەرقانداق ھەرىكىتىنى، جۈملىدىن ئەمرىگە بويسۇنمىغان ياكى سېلىق تۆلەشتە رايىش بولمىغان ئاھالە ۋە قەبىلىلەر ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان بۇلاڭ - تالاڭ ۋە قىرغىنچىلىقلىرىنى، ھەتتا ئادەم كالىسىدىن مۇنارە تۇرغۇزۇشتەك ئىشلىرىنىمۇ پۈتۈنلەي ئۆزىنىڭ تەبىئىي قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلىرى قاتارىدا بايان قىلىدۇ، بەزىدە مۇنداق قىرغىنچىلىقلاردىن يىرگەنگەندەك قىلىشىمۇ، لېكىن يەنىلا داۋاملاشتۇرىدۇ ۋە مۇنداق ئىشلارنى پادىشاھلار ئۈچۈن راۋا ھېسابلايدۇ. دېمەك، «بابۇرنامە» بابۇردىن ئىبارەت بۇ مۇرەككەپ

شەخسنى تەتقىق قىلىپ ئۇنىڭغا مۇۋاپىق باھا بېرىشتىمۇ تېپىلغۇسىز بىر ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ.

«بابۇرنامە» ئۆز دەۋرى ئۈچۈن ئېيتقاندا پۈتۈنلەي يېڭىچە بىر خىل ئۇسلۇبتا يېزىلغان چوڭ ھەجىملىك نەسرىي ئەسەر بولۇش بىلەن چاغاتاي ئەدەبىياتى تارىخىدىمۇ مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ ئەسەردە شۇ دەۋر ئەسەرلىرىدە دائىم كۆرۈلىدىغان ھەشمەتلىك ئىبارە، تەكەللۈپلۈك تەسۋىر ۋە چۈشەنمەس تەس بولغان ئېغىر جۈملىلەر كۆزگە چېلىقمايدۇ، بەلكى بايان قىلىنىدۇ. بۇ دەل بابۇر تەشەببۇس قىلىدىغان ئۇسلۇب ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئوغلى ھۇمايۇنغا يازغان بىر پارچە خېتىدە ئوغلىنىڭ خەتنى تەكەللۈپ بىلەن يازمەن دەپ مەنىنى چۈشىنىكسىز قىلىپ قويدىغان ئادىتىنى تەنقىد قىلىپ، ئۇنى ئۆزىگىمۇ ھەم ئوقۇغۇچىمۇ جاپا سالماسلىق ئۈچۈن خەتنى ساددا سۆزلەر بىلەن يېزىشقا ئۈندەيدۇ.

«بابۇرنامە» چاغاتاي تىلى ئۈستىدىكى ئىلمىي تەتقىقاتنىمۇ ئىنتايىن قىممەتلىك ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلەيدۇ. ئەسەر ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە جانلىق تىلغا يېقىنلاشتۇرۇپ يېزىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭدىن شۇ دەۋردىكى ئەدەبىي تىلغا ئاساس بولغان جانلىق تىل ئامىللىرىنى كۆپلەپ ئۇچرىتالايمىز. باشقا مەنبەلەردىن ئاسان تاپقىلى بولمايدىغان بۇ ماتېرىياللار چاغاتاي تىلىنىڭ ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرىنى ئېچىپ بېرىشتە ئىنتايىن زور ئەھمىيەتكە ئىگە. بولۇپمۇ قىممەتلىك يېرى شۇكى، بابۇر بۇ ئەسەردە نەۋائىي ئەسەرلىرىدە قوللىنىلغان تىلنىڭ شۇ چاغدىكى ئەنجان ئاھالىسىنىڭ تىلىغا ئۇيغۇن كېلىدىغانلىقىنى ئوچۇق يازىدۇ. بۇ نۇقتا چاغاتاي ئەدەبىي

تېلىنىڭ خاراكتېرىنى ۋە ئۇنىڭ قايسى تىل، قايسى دىئالېكت ئاساسىدا شەكىللەنگەنلىكىنى ئېنىقلاشتا تولىمۇ مۇھىم بىر يىپ ئۇچى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

«باۋرنامە» ئوتتۇرا ئاسىيا، ئافغانىستان، ھىندىستان ۋە ئىران قاتارلىق جايلارنىڭ ئوتتۇرا ئەسىرگە ئائىت ھەر تەرەپلىمە ئەھۋالى ئۈستىدىكى ئىلمىي تەتقىقاتنى مول ھەم ئىشەنچلىك بولغان بىرىنچى قول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەيدىغان تەڭداشسىز ئەسەر بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاللىبۇرۇنلا دۇنيادىكى شەرقشۇناس ئالىملارنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ، ئۇلارنىڭ ئەتىۋارلىشىغا ئېرىشكەن. نۇرغۇنلىغان ئالىملار ئۇنى تەتقىق قىلىپ، ئۇنىڭغا يۇقىرى باھا بېرىشكەن. «تارىخىي رەشىدى» نى ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلغان رۇس ئالىم «باۋرنامە» گە باھا بېرىپ، ئۇنى «ئاسىيادىكى ئەسەرلەر ئىچىدە بىردىنبىرى بولمىسىمۇ، ئەڭ ئېسىلى» دەپ تەرىپلەيدۇ. سوۋېت ئىتتىپاقى ئالىمى شىرباك ئۇنى «ئېنىسكلوپېدىيە خاراكتېرلىك ئەسەر» دەيدۇ. «قىسقىچە بىرتانىيە ئېنىسكلوپېدىيىسى» دە ئۇنىڭغا «دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەر» دېگەن باھا بېرىلىدۇ.

ھازىر «باۋرنامە» تېكىستىنىڭ نەشر قىلىنغان ئىككى خىل نۇسخىسى بولۇپ، بىرى قازان نۇسخىسى، يەنە بىرى ھەيدەر ئاباد نۇسخىسى. قازان نۇسخىسىنى ن. ئىلمىنىسكى بۇخارادىن تېپىلغان بىر قولىيازىغا ئاساسەن 1857 - يىلى قازاندا نەشر قىلدۇرغان. ھەيدەر ئاباد نۇسخىسىنى ئەنگىلىيلىك ئا. بېۋېرىخ ھەيدەر ئابادتىن تېپىلغان بىر قولىيازما بويىچە 1905 - يىلى لوندوندا سۈرەتكە ئېلىش ئۇسۇلى بىلەن ئەينەن نەشر قىلدۇرغان.

بۇ نۇسخا 382 ۋاراق (764 بەت) كېلىدۇ. ئا. بېۋېرىخ بۇ ئەسەرنىڭ يەنە بىر قانچە قوليازىملىرى تېپىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ بىرى بولسا بەكمۇ تولۇقسىز، يەنە بىرى بولسا بەكمۇ خاراب ئىكەنلىكىنى يازىدۇ. بۇ ئەسەرنىڭ يەنە تاشكەنتتە يۇقىرىدىكى ئىككى خىل نۇسخىسىغا ئاساسەن 1948، -، 1960، -، 1989 - يىللاردا يېڭى ئۆزبېك يېزىقى بىلەن ترانسكرىپسىيەلەشتۈرۈپ نەشر قىلىنغان نۇسخىلىرىمۇ بار.

ئەسەرنىڭ ھەرخىل تەرجىمىلىرىگە كەلسەك، بۇ ئەسەر ھىندىستان موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ دەسلەپكى چاغلىرىدىلا پارسچىغا تەرجىمە قىلىنغان ۋە بىرمۇنچە زىننەتلىك، رەسىملىك نۇسخىلىرى چىقىرىلغان: 1826 - يىلى پارسچە تەرجىمىسىگە ئاساسەن ئىنگىلىزچىگە، 1828 - يىلى ئىنگىلىزچە تەرجىمىسىگە ئاساسەن گېرمانچىغا، 1871 - يىلى قازان نۇسخىسىغا ئاساسەن فرانسۇزچىغا تەرجىمە قىلىنغان: 1921 - يىلى ئىنگىلىزچە تەرجىمىسىنىڭ تۈزىتىلگەن يېڭى نۇسخىسى نەشر قىلىنغان ۋە 1922 - يىلى ئا. بېۋېرىخ تەرىپىدىن ھەيدەر ئاباد نۇسخىسى ئاساسىدا قايتا ئىشلىنىپ نەشر قىلدۇرۇلغان: 1940 - يىلى تۈركىيە ئالىمى رەشىت رەخمەتى ئارات تەرىپىدىن ھەيدەر ئاباد نۇسخىسىغا ئاساسەن تۈركىيە تۈركچىسىگە تەرجىمە قىلىنغان ۋە 1987 - يىلى «ۋەقايى» دېگەن رەسمىي نام ھەم «بابۇر خاتىراتى» دېگەن قوشۇمچە نام بىلەن قايتا نەشر قىلىنغان: 1960 - يىلى رۇسچىغا تەرجىمە قىلىنغان. بۇ ئەسەرنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى تەرجىمىسى پېقىر تەرىپىدىن ئىشلىنىپ نەشرگە

بېرىلدى، پات ئارىدا مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغۇسى.

شۇنىسى ناھايىتى ئېچىنارلىقى، ئەسەردە يىل تەرتىپى بويىچە قىلىنىۋاتقان بايانلارنىڭ ھىجرىيە 908 - يىل ئاخىرىغىچە ۋە ھىجرىيە 926 - يىل سەپەر ئېيىدىن 932 - يىل سەپەر ئېيىغىچە بولغان قىسىملىرى ئۆكسۈك ھالەتتە. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى قوشقاندا، بابۇرنىڭ 36 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىكى كەچۈرمىشلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشقا تېگىشلىك بۇ ئەسەرنىڭ 18 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتقا دائىر قىسمى ئۆكسۈك بولغان بولىدۇ. بۇ ئۆكسۈك قىسىملار، بولۇپمۇ 914 - يىل بېشىدىن 924 - يىل ئاخىرىغىچە بولغان ئۆكسۈك قىسمى توغرىلۇق تەتقىقاتچىلار ئىچىدە باشقىچە بەزى مۇلاھىزىلەر بولسىمۇ، لېكىن ئەسەرنىڭ دەسلەپكى قولىيازىمىنىڭ تاسادىپىي بىر زىيانغا ئۇچرىشى بىلەن ئۇنىڭ يۇقىرىدىكى قىسىملىرى يوقىلىپ كەتكەن، دېگەن پەرەز ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. ئەسەرنىڭ بۇ ئۆكسۈك قىسمىغا دائىر ۋەقەلەرنى مۇشۇ ئەسەردىكى بەزى بايانلارغا ۋە «ھۇمايۇننامە»، «تارىخى رەشىدى» قاتارلىق مۇناسىۋەتلىك ئەسەرلەرگە ئاساسەن بىلىشكە توغرا كېلىدۇ.

بابۇر رۇبائىلىرى

ھەجرىڭ غەمىدىن ئاقىبەت ئۆلگۈم، قارا كۆز،
يۈز غۇسسەۋۇ ئەندۈھ ئىلە بارغۇم، قارا كۆز.
ۋەسلىڭ بىلە قىلمادىڭ ئىلاجىن، بابۇر،
مۈشكىلىكى، فىراقىڭدە تىرىلگۈم، قەرا كۆز.

ھەممىمكى، تا مەسكەنى جانانە ئىمىش،
ئاندا پەرىلەر ھۈسنىگە دىۋانە ئىمىش.
ئول خۇد پەرىدۇر بارچە مۇلازىملار ھەم،
ئەلقىسسەكى ھەممىم پەرىخانە ئىمىش.

يا قەھرۇ غەزەب بىرلە مېنى تۇفراق قىل،
يا بەھرى ئىنايەتىڭدە مۇستەغرىق قىل.
يارەب، ساڭادۇر يۈزۈم قارا، خاھ ئاق قىل،
ھەر نەۋئى سېنىڭ رىزاڭ ئېرۇر، ئانداق قىل.

ئەھبابغە قىلساڭ گۈزەر، ئەي ئەل، ناگاھ،
ئول جەمئىنى بۇ سۆزۈمدىن ئەتكىل ئاگاھ.
سىز كۆرگەندەك ئېسەن - سەلامەتتۇر بىز،
سىز داغى ئېسەن بولغايسىز، ئىنشائاللاھ.

جانىمدا مېنىڭ ھەياتى جانىم سەن سەن،
جىسمىمدا مېنىڭ روھى رەۋانىم سەن سەن،
بابۇرنى سېنىڭدەك ئۆزگە يوق يارۇڭ ئەزىزى،
ئەلقىسىمەكى، ئۇمىرى جاۋىدانىم سەن سەن.

ئەي گۈل، نە ئۈچۈن قاشىڭدا مەن خار ئۆلدۈم،
يۈز مەھنەتۈ ئەندۈھ بىلە يار ئۆلدۈم.
ۋەسلىڭ بىلە بىسىيار سەۋىندىم ئاۋۋال،
ھەجرىڭ بىلە ئاقىبەت گىرىفتار ئۆلدۈم.

مەن نېچە جەفاۋۇ جەۋرىگە سەبر ئېتەي،
بىر زەررە ۋەفاۋۇ مەھر يوق سەندە، نېتەي.
چۈن باشىم ئاياغىڭغا قويارغە ياراماس،
باشىمنى ئالىپ ئاياغ يېتىگەنچە كېتەي.

ياد ئەتمەس ئىمىش كىشىنى غۇربەتتە كىشى،
شاد ئەتمەس ئىمىش كۆڭۈلنى مەھنەتتە كىشى.
كۆڭلۈم بۇ غەربىلىقدە شاد ئولمادى، ئاھ،
غۇربەتتە سەۋىنمەس ئىمىش ئەلبەتتە كىشى.

كۆڭۈل تىلەگەن مۇرادىغە يەتسە كىشى،
يا بارچە مۇرادلارنى تەرك ئەتسە كىشى.

بۇ ئىككى ئىش مۇيەسسەر ئولماسە ئالەمدە،
باشنى ئالىپ بىر سارىغە كەتسە كىشى.

ئەزم ئەيلە، سەبا، ئول گۈلى خەندانمغە،
نې گۈلكى، قۇياش دەك ماھى تابانمغە.
ئەتكىل دەغى ئىشتىياق ئىلە، بايۇردىن،
زىنھار دېگىل سەلام تۇغقانمغە.

ئاۋۋارەلىق ئەسرۇ خانۇماندىن ياخشى،
بىر گۈشە ماڭا ئىككى جەھاندىن ياخشى.
ئاۋۋارەلىق بولۇشنى ياخشى ئېرمەس دېمەگىل،
بولسام ئەگەر ئەۋۋارە نې ئاندىن ياخشى.

رەفتارىيۇ قەددىغە رەۋانم سەدەقە،
بىر باقىشىغە ئىككى جەھانم سەدەقە.
ئاغزىيۇ بېلىگە بۇدۇ نابۇدىم سەرف،
كۆزىيۇ لەبىغە جىسمۇجانم سەدەقە.

مەيخانەسى سارى گۈزەر، ئەي جان، قىلمە،
ئىشرەت ئۆيىنى كۈلبەئىي ئەھزان قىلمە.
زۇلفۇڭ كەبى كۆڭلۈمنى پەرىشان ئەيلەپ،
لەئلىڭ كەبى باغرىمنى تولە قان قىلمە.

بۇ دەھر ئارا گەر ئىھتىمالى بولسا،
سەندەك ماڭا يارى لائۇبالى بولسا.
ئول يار بەسې نازۇكۇ يوق مەندە ئەدەپ،
مەندىن نې ئەجەب ئەگەر مەلالى بولسا.

بىقەيدمەنۇ خەرابى سىيىم ئېرمەسمەن،
ھەم مال يىغىشتۇرۇر لەئىم ئېرمەسمەن.
كابۇلدە ئىقامەت ئەتتى بابۇر دەرسىز،
ئانداق دېمەڭىزلەركى، مۇقىم ئېرمەسمەن.

زۇلغىغە كۆڭۈل قويۇپ پەرىشان بولدۇم،
كۆز ئالدۇرۇبان يۈزىگە ھەيران بولدۇم.
چىن دەي ساڭا، بابۇركى، ئاشقىلىقىدە،
ھەر نېكى قىلىپ ئىدىم پۇشەيمان بولدۇم.

ئەھباب، يىغلىماقنى فەراغەت تۇتۇڭىز،
جەمئىيەتتىڭىز بارىنى دۆلەت تۇتۇڭىز.
چۈن گەردىشى چەرخ بۇدۇرۇر، تەڭرى ئۈچۈن،
بىر - بىرىنى نېچە كۈنە غەنىمەت تۇتۇڭىز.

بىر زۇلغىدىن، ئەي كۆڭۈل، پەرىشان بولما،
بىر يۈزىگە ھەم ئەسەرسۇ زارۇ ھەيران بولما.

مەن ساڭا دېمەنكى، تەركى ئىشقى ئەت، لېكىن،
ئانداق قىلىشىم، سوڭرە پۇشەيمان بولما.

ئەھبابغە ھەر خەتكى، سەۋاد ئەتگەيسەن،
بىزنى داغى ئول بىتىكىدە ياد ئەتگەيسەن.
مەقسۇدىكى، قاسىد ئەگەر كەلسە بۇ يان،
بىر نامە بىلە كۆڭۈلنى شاد ئەتگەيسەن.

كۆزۈم ئۆيى يۈزىدىن مۇسەۋۋەر بولدى،
بۇ ۋەجھ بىلە كۆڭۈل مۇنەۋۋەر بولدى.
يۈز شۇكرىكى، بابۇر كەبى ئاشقىلىقىدە،
ھەر نېكى تىلەپ ئىدىم، مۇيەسسەر بولدى.

روھم ياراتىپ ئىدىڭ لەتافەت بىرلە،
قىلىدىڭ ئاڭا تەننى ھەمراھ ئافەت بىرلە.
روھىمنى چۈ تەن ئۆيىگە كەلتۈردۈڭ پاك،
مۇندىن بارى ئېلىتمە كەسافەت بىرلە.

غۇربەت تۇغى ياپقان رۇخى زەردىمىنىمۇ دەي،
يا ھەجر چىقارغان ئاھى سەردىمىنىمۇ دەي؟
ھالىڭ نە دۇرۇر بىلۈرمۇسەن دەردىمنى،
ھالىڭنى سورايىمۇ، يوقسە دەردىڭنىمۇ دەي؟

بابۇرنى بۇرۇن مەھرەمى ئەسرار ئەتتىڭ،
ۋەسلىڭغە بېرىپ يول ئۇزۇڭغا يار ئەتتىڭ.
ئاخىر باردىڭ، داغى ئانى زار ئەتتىڭ،
ھىجران ئەلەمى بىلە گىرىفتار ئەتتىڭ.

يۈزۈڭ بىلە لەبلەرنىڭ ئېرۇر گۈل، مۈلدەك،
بەلكى يۈزۈڭ ئاللىدە ئېرۇر گۈل قۈلدەك.
بابۇر كەبى ئىشقىدىن دەم ئورمايدۇر ئىدىم،
ئەي گۈل، مېنى ئىشقىڭ ئەيلەدى بۆلبۈلدەك.

ئەي يار، سېنىڭ ۋەسلىڭگە يەتمەك مۇشكىل،
فەرخۇندە ھەدىسىڭنى ئىشىتمەك مۇشكىل.
ئىشقىڭنى داغى بەرتەرەف ئەتمەك مۇشكىل،
باشنى ئالبان ھەر سارى كەتمەك مۇشكىل.

ناز ئۇيقۇسىدىن بىرەر زەمان ئايلىغىل،
گۈلدەك كۈلۈپ، ئەي غۇنچە دەھان، ئاچلىغىل.
كۆڭلۈمنى ئىگىلەدىڭ چالىپ چەڭ، ئەي يار،
چىڭدەدۇرۇر كۆڭۈل نەۋازىش قىلغىل.

كەلدىم ساڭا يۈز ئۈمىد بىلە، ئەي ماھ،
لېكىن يازدىم يۈزۈڭنى كۆرمەي يۈز ئاھ.

ھەمسۆھبەت ھەمراھنى نېتەي بۇ يولدا،
دەردىڭ ماڭا ھەمسۆھبەت، ئىشقىڭ ھەمراھ.

بابۇر مۇتەۋەججىھ ئولسا لەنگەر سارىغە،
قىلماس نەزەرى بېھىشتۇ كەۋسەر سارىغە.
سەندىن تىلەگۈمدۇر مەدەد، ئېي شاھ غىياس،
ھەر ۋەقتىكى ئەزم ئەيلەسەم ھەر سارىغە.

ئەيىكىم، ماڭا مۇجدە بەردىڭ ئول جاناندىن،
قىلدىڭ مېنى ئازادە غەمى ھىجراندىن.
بۇ مۇجدەنى نې نەۋئى سىغەت قىلغايىسەن،
گوياكى خەبەر بەردىڭ ئۆلۈككە جاندىن.

ئەيىكىم، يارالىق جىسمىمە مەرھەم سەنسەن،
مەجرۇھ كوڭۈلگە نەشتەرىم ھەم سەنسەن.
گەھ شادۇ گەھى غەمكىن ئېسەم ئەيب ئەتمە،
كىم، بايىسى شادمانلىغۇ غەم سەنسەن.

خاتىرغە خۇتۇر ئەتتى بۇ سۆز ياڭلا ئەخىي،
ئايتاي سەڭا سەن قۇلاق سالىپ ئاڭلا ئەخىي.
ئۆمرۈڭنى بۇ كۈن خۇش كەچۈر ئەھباب ئىلەكىم،
تاپىلماغۇسىدۇر ئۇشبۇ كۈن تاڭلا ئەخىي.

بىدەرد ھەبىب بىلمەدى دەردىمنى،
تۇفراقچە كۆرمىدى رۇخى زەردىمنى.
مەندىن نېچە كۆڭۈلدە غۇبارى بولغاي،
كەتدىم مانا، ئەمدى تاپماغاي گەردىمنى.

قايغۇڭنى چېكە - چېكە قارىپدۇر بابۇر،
رەھم ئەيلەكى، ئۆزىدىن بابۇردۇر بابۇر.
نارەنج يۈبەردى ساڭا كىم بىلگەيسەن،
يەئنىكى بۇ نەۋۋى سارغارىپدۇر بابۇر.

دۈشمەننىكى بۇ دەھر زەبەردەست قىلۇر،
نەخۋەت مەيدىدىن بىر نېچە كۈن مەست قىلۇر.
غەم يېمەكى، يەتكۈرسە باشنى كۆككە،
ئاخىر يەنە يەر كەبى ئانى پەست قىلۇر.

ھۈسن ئەھلىغە زارۇ مۇبتەلا كۆز ئېرمىش،
جانىم بىلە كۆڭلۈمگە بەلا كۆز ئېرمىش.
فەھم ئەيلەدىم ئەمدى، بابۇرا، ئىش ئىچرە،
كۆزۈمنى قارارتقان قارا كۆز ئېرمىش.

تا ۋادىنى ھەجرىڭدە قىلىپمەن مەنزىل،
سۈرەت بىلە گەرچى ئايرۇمەن بىدىل.

ۋەلاھكى، ئەي يار، سېنىڭ يادىڭدىن،
بىر لەھزەۋۇ بىر زەمان ئەمەسمەن غافىل.

ئىشقىڭدە كۆڭۈل خەرابىدۇر، مەن نە قىلاي؟
ھەجرىڭدە كۆزۈم پۇرئابدۇر، مەن نە قىلاي؟
جىسمىم ئارا پېچۇتابدۇر، مەن نە قىلاي؟
جانىمدە كۆپ ئىزىراپدۇر، مەن نە قىلاي؟

سەن ئاندى فەراغۇ ئەيشۇئىشەرەت بىرلە،
مەن مۇندە فىراقۇرەنجۇمىنەت بىرلە.
ئاسرارمەن ئۆزۈم بىرلە سېنى نەقىش قىلىپ،
خۇرسەند بولۇرمەن ئۇشۇ سۇۋرەت بىرلە.

مۇتەببىكى ئۇنىنى ھەر كىشى گۇش قىلۇر،
جان بىرلە كۆڭۈلنى زارۇ مەدھۇش قىلۇر.
مەقسۇد نىدۇركى ئەلنى ياد ئەتكەندە،
ئول دائىرەدە بىزنى فەرامۇش قىلۇر.

نەققاش مېنىڭ ھالىمە تەدبىر ئەتكىل،
بىر ياغلىغ ئارا كەشىدە تەھرىر ئەتكىل.
ئول سەفەدە مەن خەيال قىلغان ياغلىغ،
ئول يارغە مۇشكىلىمنى تەقدىر ئەتكىل.

ھۈسنۇڭ سىفەتىنى ئېشىتىپ زار ئۆلدۈم،
كۆرمەي سېنى ئىشقىڭغا گىرىفتار ئۆلدۈم.
سورغىلىكى، لەيلىڭ فىراقى بەھال ئەتتى،
كۆرگىلىكى، كۆزۈڭ ھەجرىدە بىمار ئۆلدۈم.

يار ياغلىغىدىن كۆڭۈلنى خۇرسەند ئەتتىم،
رۇھۇم قۇشنى تارى بىلە بەند ئەتتىم.
كۆڭلۈمنى نې نەۋى ئۈزەي ئوشۇل ياغلىغىدىن،
جان رىشتەسىنى تارىغە پەيۋەند ئەتتىم.

بابۇر، نېچە بۇ دەھر مېنى زار ئەيلەر،
سەبىرىمنى كەمۇ غەمىمنى بىسىيار ئەيلەر.
تا دەھردۇرۇر بۇدۇر ئانىڭ رەسمىكىم،
ئايىرىپ كىشىنى ئەزىزىدىن خار ئەيلەر.

ھەجرى ئارا ئارامۇ قەرارىم يوقتۇر،
ۋەسىلىغە يېتەرگە ئىختىيارىم يوقتۇر.
كىمغە ئاچايىن رازكى، يوق مەھرەمى راز،
غەم كىمگە دېيىنكى، غەمگۈزارىم يوقتۇر.

ھىجران ئەرا ياد ئېتىپ مېنى شاد ئەتتى،
مەھجۇر كۆڭۈلنى غەمدىن ئازاد ئەتتى.

نې لۇتق ئىمدى ئول ھۇرى پەرىزاد ئەتتى،
گويكى بۇزۇق كەئىبنى ئاباد ئەتتى.

ھەجرىگدە نې قان قالدىكى، يۇتمايدۇرمەن،
كۆز ياشنى ھەر لەھزە قۇرۇتمايدۇرمەن.
دىدارىڭنىڭ ھەققىنى، ئەي يۈزى قۇياش،
تەڭرى ھەققى، بىر زەررە ئۇنۇتمايدۇرمەن.

ئولكىم ئاڭا ئالەم ئىچرە غالىب يوقتۇر،
دەرلەركى بېرى كېلۇرغە راغىب يوقتۇر.
دېدىمكى بۇ سۆز راست ئەمەسدۇر، نېگەكىم،
تالىب نە تىلەر ئاندەكى، تالىب يوقتۇر.

ھىجران ئارا ياد ئېتىپ مېنى شاد ئەيلە،
مەھجۇر كوڭۇلنى غەمدىن ئازاد ئەيلە.
بۇ خەتنى ئانىڭ ئۈچۈن بىتىدىم مۇندە،
كۆرگەن سايى خەتمىنى، مېنى ياد ئەيلە.

ئول يۈزى قۇياشكى، باردۇر ئايدىن ئەفزۇن،
ھۈسن ئىچرە ئول ئاي ئاللىدە خۇرشىد زەبۇن.
تا بىر كۈن ئول ئايدىن نەۋازىش تاپقاي،
كۆك دايرە بولدىيۇ جەلاجىل ئايۇ كۈن.

تا بولغالى دىلدار ئو شول ئاي ماڭا،
ھالىمنى بىلىپ قىلمادى پەرۋاي ماڭا.
مەن ئەسرو خەرابۇ يار كۆپ مۇستەغنىي،
ئەي ۋاي ماڭا، ۋاي ماڭا، ۋاي ماڭا.

سېنىڭ بىلە مەنكى، ئاشنالغ قىلدىم،
ئىشقىنى ھەزىن جانغە بەلالغ قىلدىم.
كۆرمەي، بىلمەي مېنى ۋە فاسىز دەپسەن،
مەن ساڭا نې نەۋئى بىۋەفالىغ قىلدىم؟

ئول خەتكى، ئاندى سېنى مەن ياد ئەتكەيمەن،
كۆز ئاقىدە كاشكى سەۋاد ئەتكەيمەن.
كىرىكلەردىن ئاڭا قەلەم راست قىلىپ،
كۆز قاراسىدىن ئاڭا مىداد ئەتكەيمەن.

يۈز نامەئى ئىشتىياق تەھرىر ئەتتىم،
يۈز نەۋئى بىلە ۋەسلىڭە تەدبىر ئەتتىم.
مەئزۇر تۇت، ئەي قۇياشكى، تالىئ يوقىدىن،
ۋەسلىڭغە يېتەر مەھەلدە تەقسىر ئەتتىم.

ئەي كىم، ئالەم شاھلارى شاھى سەنسەن،
بىۋاسىتە مەنزۇرى ئىلاھىي سەنسەن.

سەن بارسەن كىمگە ئېلتەي، ئەي شاھ، پەناھ،
چۈن بارچە جەھان ئېلى پەناھى سەنسەن.

ناسىھ سۆزى نېچە ساڭا مەردۇد ئولغاي،
ياخشىيۇ يامان قاشىڭدە نابۇد ئولغاي.
بارى ئەمدى مەئاش بىر نەۋىئى ئەتكىم،
ھەق رازىيۇ تەڭرى ئېلى خۇشنىدۇ ئولغاي.

بولدۇم مەن ئاشۇفتەئى ھەيران مەردۇد،
قىلغىل مەدەدىكى، بولدى ئىمكان نابۇد.
دۇنيا بىلە ئۇقبادە رۇجۇئۇم ساڭادۇر،
ئەي ئىككى جەھاننىڭ شاھى سۇلتان مەھمۇد.

ۋەسفىڭنى نېچە ئۇلۇسدىن ئىشتىكەيمەن،
نې نەۋىئى قىلىپ ۋىسالىڭگە يەتكەيمەن.
گەر ۋەسل مۇيەسسەر ئولماسە نېتكەيمەن،
باشىمنى ئالىب بىر سارىغە كەتكەيمەن.

نامەڭكى، تىرىكلىكىم نىشانى ئېردى،
ھەر سەترە ھەياتى جاۋىدانى ئېردى.
ھەر لەفزىدە ئاشكار يۈز ھەرفى ۋەفا،
ھەر ھەرىفدە يۈز مېھر نېھانى ئېردى.

جانا، بىتىكىڭكى بولدى مەرقۇم ماڭا،
مىھنەت بىلە غەمىن قىلدى مەئدۇم ماڭا.
كۆرگەچ ئانى گەرچە شاد بىمەد بولدۇم،
مەزمۇنى ۋەلې ئولمادى مەئلۇم ماڭا.

خەتتىڭ بىلە كۆڭلەكىڭنى ئىرسال ئەتتىڭ،
قايغۇ بىلە مىھنەتمىنى پامال ئەتتىڭ.
ئول خەت بىلە خاتىرىمنى خۇرسەند ئەيلەپ،
بۇ كۆڭلەك ئىلە كۆڭۈلنى خۇشھال ئەتتىڭ.

ھىجراندا ساغىنىپ مېنى شاد ئەتكەيسەن،
مەن خەستەنى مۇخلىس ئېتىقاد ئەتكەيسەن.
بۇ خەتنى ئانىڭ ئۈچۈن بىتىدىم مۇندە،
كۆرگەچ بۇ خەتمىنى، ياد ئەتكەيسەن.

ھەجرىڭدە، سەبا، يەتتى فەلەككە ئاھىم،
گەر ئول سارى بارساڭ بۇدۇرۇر دىلخاھىم.
كىم ئەرزى دۇئا نىياز ئىلە قىلغايىسەن،
گەر سورسە مەن خەستەنى گۈلرۇخ ماھىم.

كۆڭلۈم تىلەكى ۋىسال ئىمىشكەن بىلدىم،
ئول ۋەسل داغى مەھال ئىمىشكەن بىلدىم.

ھەر قانداكى بولسە مەھرباندىر دەردىم،
ئول داغى غەلەت خەيەل ئىمىشكەن بىلدىم.

ئىشلەر بارى كۆڭلۈڭدە كىدەك بولغۇسىدۇر،
ئىنئامۇ ۋەزىفە بارى بۇيرۇلغۇسىدۇر.
ئول غەللەۋۇ مۇھەمەلكى دەپ ئېردىڭ بىلدىم،
مۇھەمەلغە بويۇ، غەللەدىن ئۆي تولغىسىدۇر.

يىللار تىلەپ ئىشنى قايۇ ساخلاپ تۇردۇم،
يۈز جەھد بىلە ئىشنى مۇڭا يەتكۈزدۈم.
مەردانە بول، ئەمدى ياخشىدۇر ئىش كېلىشى،
تەڭرىگە سېنى، ئېلىنى ساڭا تاپشۇردۇم.

ئەربابى ھەسەد سۆزىگە پۈتتۈڭ ئوخشار،
بىگانەلىك ئەتىۋارنى تۈتتۈڭ ئوخشار.
بىر داغى ساغىنمادىڭ بۇ فۇرسەتدە مېنى،
مەن خەستەنى، ئەي يار، ئۇنۇتتۇڭ ئوخشار.

ئەربابى ھەسەدىكى، دۇنيادىن دۇر ئولغاي،
ئىستەر سەۋرىدىن كىشى مەھجۇر ئولغاي.
دائىم كۆرەيىن يۈزۈڭ ئەلا رەغمى ھۇسۇد،
ھەر كىم كۆرە ئالماسە، كۆزى كور ئولغاي.

ھەر كۈندە يۈزۈڭنى كۆرمەك ئېرۇر ھەۋەسىم،
ھەر نېچە ساچىڭ خەيالىدۇر ھەمنەفەسىم.
ئىيسا دەمىدىن رۇھ بېرۇر جىسمىمغە،
سېنىڭ سارىدىن پەيام كەلتۈرسە نەسىم.

ۋەسلىڭنى تىلەپ نېچە سەبادىن بىلەين،
كەلگىلىكى، قۇيۇندەك باشىڭ ئەۋرۈلەين.
گەر كەلمەسەڭ، ئىستەسەڭ مېنى خىزمەتىڭە،
باشىمنى قەدەم قىلىپ قەدەمغە كېلەين.

جان ۋالە ئېرۇر لەئلى شەكەر بارىڭغە،
كۆڭلۈم ھەم ئېرۇر خەراب رۇخسارىڭغە.
گۇفتارىڭ ئېرۇر باشدىن ئاياق بارچەسى خوب،
مەن بەندە بولاي باشتىن ئاياق بارىڭغە.

ھۈسنىڭكى سېنىڭ، شۇھرەتى ئافاق ئولدى،
جان بىرلە ۋەسلىڭ مۇشتاق ئولدى.
ھەجرىڭ ئارا ئىنتىزار ھەددىن ئاشتى،
كەل يا مېنى ئىستە تاقەتم تاق ئولدى.

ئەيكىم، ياسابان يۈزۈڭنى خۇرشىد ئەتتىڭ،
فۇرقەت ئەلەمىنى ماڭا جاۋىد ئەتتىڭ.

مەن سېنى دېدىم، سەن ئۆزگەنى قىلىدىڭ ياد،
نەۋمىد ئولغىل، چۈن مېنى نەۋمىد ئەتتىڭ.

ھەممىمكى، قىلدىم كۆرۈڭىزكىم، ئەيىام،
ئوخشاتتى ئانىڭ بارى ئىشى ماڭا تەمام.
كۆز ياشىيۇ كۆڭۈل ئوتى بىرلە مەندىن،
گۈلچىھەرلەر ئىستە بان يورۇيدۇر ھەممىم.

ھەممىمكى، ئەرك ئىچىندە پەيدا قىلدىم،
ساغىنماكى، سۈدىدىن تەبەررا قىلدىم.
سۇد ئۇشبۇ ئەمەسمۈكىم، بۇ تەدبىر بىلە،
پاكىزە بەدەنلەرنى تەماشىا قىلدىم.

ھەر كىم دېسە بۇرنا، يا ئەگەر تاڭلا مېنى،
ئۆزۈڭگە مۇساھىبۇ مۇھىم تاڭلا مېنى.
بۇ كۈن مېنى ياد ئېتىپ، ئۈنۈتمە تاڭلا،
زىنھاركى، كۆز تۇت، ئۇشبۇ كۈن تاڭلا مېنى.

ئەسرۇ كۆپ ئىمىش جۇرئەتۇ ھىممەت سىزگە،
روزى قىلغاي خۇدايى نۇسرەت سىزگە.
مەردانەلىغىڭىزنى بارى ئەل بىلدى،
رەھمەت سىزگە، ھەزار رەھمەت سىزگە.

ياتلارنى كېرەككى، ئاشنا كەم قىلساڭ.
ھەر كىمكى ۋەفا قىلسە، جەفا كەم قىلساڭ.
نەۋمىد بولۇر بارچە ۋەفادارلارنىڭ،
گەر شاھ نەزەرنىڭ بىرلە ۋەفا كەم قىلساڭ.

يا رەب، ماڭا نېتىدى، بولدى شاھىم بىلمەن،
كۆز ياشىدىن ئۆزگە ئۆزىڭمۇ شاھىم بىلمەن.
بىر ھەم نەزەر ئەتمەس، ئىتىقادىمنى بىلور،
ھەر لەھزە ئىتاب ئېتەر، گۇناھىم بىلمەن.

بۇ خەستە كۆڭۈل ئېرۇر ۋىسالنىڭ بىلە خۇش،
جانىم ھەم ئېرۇر سېنىڭ جەمالنىڭ بىلە خۇش.
ھىجران غەمى گەرچە ئەسرۇ ناخۇشتۇر، لېكىن
فىكرىڭ بىلە شادىمەن، خەيالىڭ بىلە خۇش.

ئىشقى ئىشىنى باشتىن يەنە بۇنىياد ئېتەيىن،
ئىشقىڭ غەمى بىرلە خاتىرىم شاد ئېتەيىن.
دەپسەنكى ئۇنۇتمە مېنى ھىجران ئارا، ۋاي،
سېنى ئۇنۇتۇپ، نې كىشىنى ياد ئېتەيىن.

تالىد يوقى جانىمغە بەلالىغ بولدى،
ھەر ئىشىنىكى، ئەيلەدىم، خەتالىغ بولدى.

ئۆز يەرنى قويۇپ ھىند سارى يۈزلەندىم،
يا رەب، نېتەين، نې يۈز قەرالىغ بولدى.

نېچە ماڭا جەۋر مۇتەسىل قىلغايىسەن،
مىھرىڭ يوقۇ نېچە مۇنقەئىل قىلغايىسەن.
جەۋرىڭنى كۆرۈپ، مىھرىنى كۆرمەي كەتتىم،
گەر كۆرسەمۇ كۆرمەسەم بىھىل قىلغايىسەن.

بۇ چېھرەئى زەردىمدىن ئۇيالىساڭ نېتكەي،
رەھمەت نەزەرىنى ماڭا سالىساڭ نېتكەي.
بىر ئىشۋە بىلە كۆڭۈل بېرىپ بابۇرغە،
بىر بۇسە بىلە كۆڭلىنى ئالىساڭ نېتكەي.

جان ئەھدى بار، ئەي نىگار، ئەتمەسمۇ ئىدى،
ئول ئەھد بىلە قەرار ئەتمەسمۇ ئىدى.
ئەمدى داغى ۋەسل ئىنتىزارىن بېرەسەن،
مۇنچە مەھەل ئىنتىزار ئەتمەسمۇ ئىدى.

ئول باردىكى، ئىشرەت ئارزۇ قىلغايىسەن،
ئىشرەت تىلەمەكلىكتە غۇلۇ قىلغايىسەن.
چۈن ئەيشۇ فەراغ مۇمكىن ئېرمەس زىنھار،
بابۇر، غەمۇ مېھنەت بىلە خۇ قىلغايىسەن.

ھىجران غەمىدىن نېچە شىكايەت قىلايىن،
كەلگىلىكى ۋەسىلىن ھېكايەت قىلايىن .
تەڭرى ھەقىقىي بىزنى دەپ ئەگەر سەن كېلسەڭ،
كۆڭلۈڭدە كىمدەك لۇتق ئىنايەت قىلايىن .

ئەي يار، جەفا رەسمى چىقارماق نە ئىدى،
يا مېھرىبانى قوپارماق نە ئىدى .
بىر مېھرىبان، يانە لۇتق، يەنا جەۋر نېدۇر،
بىر باردىڭمۇ كەلدىڭ، يانا بارماق نە ئىدى .

دائىم ساغىنىپ كۆڭۈلنى ئال، خۇش قالغىل،
رەھمەت نەزەرىن ماڭا سال، خۇش قالغىل .
ناخۇش ئىدى بۇكى، مەن يامان باردىم، لېكى،
سەن لالە ئۇزار ياخشى قال، خۇش قالغىل .

مېنىڭ تىلەكىم بۇدۇركى، نەۋازەندە بولاي،
ھەر قاندا ئېسەڭ مەن داغى ئاندا بولاي .
نى خۇلق ئىدى، يەنە كۆڭلۈم ئالدىڭ سۆز ئىلە،
شىرىن سۆزۈ ياخشى خۇلقۇڭ بەندە بولاي .

ئەي پەيك، بارىپ سەنا بىلەن قۇللۇق دە،
يەر ئۆپ، داغى خوب ئەدا بىلە قۇللۇق دە .

گەر يار مەن خەستەنى سورسا، زىنھار،
مەندىن يۈكۈنۈپ دۇئا بىلە قۇللۇق دە.

ئەي يەل، بارىپ ئەھبابقە نامىمنى دېگىل،
ھەر كىم مېنى بىلسە، بۇ كەلامىمنى دېگىل.
مەندىن دېمەگىل گەر ئۇنۇتۇلغان بولسام،
ھەر كىمكى مېنى سورسە، سەلامىمنى دېگىل.

ئاندىن بېرىكىم قەسدىم ئۈچۈن تۇردى فىراق،
يۈز دەردۇ ئەلەمنى ماڭا يەتكۈردى فىراق.
مېنى ئىشىكىڭدىن، نېتەيمىن سۇردى فىراق،
قىل چارە، يوق ئېسە مېنى ئۆلتۈردى فىراق.

ئىشۋەڭ بىلە، غەمزەڭنىيۇ، نازىڭنىمۇ دەي؟
جەۋزىڭ بىلە سۆزۈڭگۈ گۇدازىڭنىمۇ دەي؟
سۆزۈڭ، قىلىقىڭ، نەۋازىشىڭنىمۇ ئايتاي؟
ئاۋازۇ ئۇسۇلۇڭنىيۇ سازىڭنىمۇ دەي؟

نە ئىشرەتۇ ئەيش ئۈچۈن مەيى ناب ماڭا،
نە تائەت ئۈچۈن گۆشەيى مېھراب ماڭا.
نە فىسقى قىلۇرغە باردۇر ئەسباب ماڭا،
نە زاھىد ئۇلۇرغە تاقەتۇ تاب ماڭا.

مۇنچە مېنى زار، ئەي يۈزى خۇرشىد، ئەتمە،
فۇرقەت ئەلەمنى ماڭا جاۋىد ئەتمە.
تەڭرىدىن ئەگەر سېنىڭ ئۈمىدىڭ باردۇر،
تەڭرى ئۈچۈن، ئەي ئاي، مېنى نەۋمىد ئەتمە.

يۈز جەھد ئىلە يەتمەن ساڭا، ئەي ئاي، نېتەي،
ھەجرىڭ ئەلەمدە نېچە يىغلاي، نېتەي.
يوق ساڭا ۋە فاۋرەھمۇ پەرۋاي، نېتەي،
ئەي ۋاي نېتەي، ۋاي نېتەي، ۋاي نېتەي.

ئەيكىم، قۇياش ئول يۈزۈڭ، ھىلال ئول قاشتۇر،
بولاددۇر كۆڭلۈڭۈ باغرىڭ تاشدۇر.
نامەمغە ئەگەر ياخشى جەۋابىڭ يوقتۇر،
سۆكمەك بىلە ياد ئەيلەسەڭ ھەم خۇشتۇر.

شاھىم، ساڭا مەئلۇم ئەمەستۇر، نە قىلاي،
ئاھىم ساڭا مەئلۇم ئەمەستۇر، نە قىلاي.
مەن يۈزۈ قاشىڭ دەرمەنۇ سەن بەدرۇ ھىلال،
ماھىم ساڭا مەئلۇم ئەمەستۇر، نە قىلاي.

يەتمەس ساڭا، قۇللۇغۇمنى چوق ئەرز قىلاي،
سەن يېتسەڭمۇ مەن دېسەمكى، يوق، ئەرز قىلاي.

كۆپتۇر سۆزۈمۈ مەھرەم ئەمەس ھېچ كىشى،
رۇخسەت ئېسە تاپۇغۇڭدا — ئوق ئەرز قىلاي.

يۈز ئاھ، زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر،
يۈز ئاھ، زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر.
سەرىشتەئى ئەيشىدىن كۆڭۈلنى زىنھار
ئۆز، ئاھ، زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر.

رەھمىڭنى كۆڭۈل تىلەر، ئاڭا قىلغايسەن،
زەخمىڭنى كۆڭۈلگە بىخەتا قىلغايسەن.
تىل ئىككى ئەلىق كۆكسۈمە نەئىل ئۆرتەدىكىم،
كۆڭلۈم تىلەرنى ھەققىن ئەدا قىلغايسەن.

ھالىمغە كېرەك ھەبىب، ئەۋۈرۈلسە ئىدى،
ئىشرەت قەدەھى ھەبىبىدىن تولسە ئىدى.
خۇشۋەقت تۇرۇر يار، ۋەلى مەن ناخۇش،
خۇشۋەقت بولۇر ئېرىدىم چاغىر بولسا ئىدى.

كىم، يار ئاڭا ئىلم تالىبى، ئىلم كېرەك،
ئۆرگەنگەلى ئىلم تالىبى ئىلم كېرەك.
مەن تالىبى ئىلمۇ تالىبى ئىلم يوق،
مەن بارمەن ئىلم تالىبى، ئىلم كېرەك.

ئۇلغەت تۇتاي، ئەر بار ئېسە تەئىلىقى شەرىق،
ئىنساق بېرەي، گەر ئۆلسە تەسنىقى شەرىق.
مەئروفدۇرۇر ئەل ئىچرە تەئىرىقى شەرىق،
بولغاي شەرەفم، كېتۈرسە، تەشرفى شەرىق.

بۇ تەلبە كۆڭۈلكى، ئىشق ئانىڭ سۇددۇر،
ئەھبابنىڭ ئىختىلاتى مەقسۇددۇر.
ھىجران چېكىپ ئەھبابنى ھەر كىمكى، كۆرەر،
خۇش دەۋلەتتىۈ تالىۋ مەسئۇددۇر.

لۇتق ئەتسەڭۇ كۆڭۈل بىلە جان ئۆرگەتسەڭ،
ۋەسلىڭ بىلە ئەي جانۇجەھان ئۆرگەتسەڭ.
بۇ قاتلە يامانراق ئولسە ھالىم سەنسىز،
ئەيب ئەيلەمەگەيسەنۇ يامان ئۆرگەتسەڭ.

تا قىلغالى زىكر تەبئ نامىنى كۆڭۈل،
ۋىرد ئەيلەدى تەبئ ئەھلى كەلامىنى كۆڭۈل.
تا ھەجر غەمۇ مېھنەتى تەسكىن تاپقاي،
ئىستەيدۇرۇر ئەھباب پەيامىنى كۆڭۈل.

يار ئولدۇركىم، شېئىرغە مەيلى بولسە،
نېتىگەي كىشى شىئىر غەيرى خەيلى بولسە.

ئەغيارنىڭ ئازارنى ھەر ھال بىلە
چەكەيمەن، ئەگەر بارى تىغەيلى بولسە.

دەۋران مېنى ئۆتكەردى سەرۇ ساماندىن،
ئايرىدى بىر يولى مېنى خانۇماندىن.
گەھ باشمە تاج، گەھ بەلايى تەئىنە،
نېلەركى باشمىغە كەلمەدى دەۋراندىن.

كۆرۈڭدىن ئېرۇر، نەززارە قىل، خەستەلىغىم،
قاشىڭدىن ئېرۇر غەم بىلە پەيۋەستەلىغىم.
باشمىنى ئالىپ كەتكەي ئىدىم يۈز قاتلا،
بولماسە ئىدى ساچىڭغە دىلبەستەلىغىم.

مېھرىڭ نەدۇرۇر، بۇرۇنمۇ يا جەۋر كېيىن،
بىغايىدە ئىشقىڭ غەمىنى نېچە دەيىن؟
ھالىمنى نېچە دېسەم، دېمەسسەن مېنى يار،
سەن دېمەسەڭ، ئەي يار، مېنى، مەن نەدەيىن؟

نېچە بۇ فەلەك سالغۇسى غۇربەتقە مېنى،
ھەر لەھزە تۈگەتكۈسىز مەشەققەتقە مېنى.
نې چارە قىلماي، نېتەيىكى، تەڭرى گويما،
مېھنەتنى ماڭا ياراتتى، مېھنەتقە مېنى.

گەر مېھر بىلەن بۇ چەخ ئەۋرۈلسە ئىدى،
جانلاردىن ئانىڭ جەۋفى كېرەك تولىسە ئىدى.
بابۇر كەبى جانغە مېھر باغلار ئېردىم،
گەر ئۇشبۇ جەھاندە مېھرى جان بولسە ئىدى.

ئىشتىسە كىشى بۇ شورۇ شېۋەن، نە دېگەي؟
دائىم بۇ تەرىق ئىچگۈنى كۆرگەن نە دېگەي؟
دۇشمەن سۆزىگە كىرمە، ئىشتىت دوست سۆزىن،
ئىشتىمەس سۆزنى دوست، دۇشمەن نە دېگەي؟

باشمىنى تۇفەيىل ئول سەرامەدقە قىلاي،
جانمىنى فېدا ئوشۇل سېھى قەدغە قىلاي.
بۇ خەستە كۆڭۈل بىلە خەمدە قەدى،
كۆزى بىلە، زۇلفىگە ئانىڭ سەدقە قىلاي.

كۆڭۈلگە نېچەكى سەير مەتلۇب ئولسە،
قالماس ماڭا سەبر، سەبرى ئەيىۈب ئولسە.
گەر ھەجرىنىڭ ئىمتىدادى مۇندىن ئارتار،
ئەھبابىنى سورماق داغى مەرغۇب ئولسە.

بابۇر بىلە مىر ئىتتىفاقى بولسە،
يوقتۇر غەم ئەگەر جەھان نىفاقى بولسە.

بۇدۇر تىلەكمىكى، شاھ دەرگاھىدە،
مەن بەندە ئۈچۈن ھەمىشە باقىي بولسە.

ۋەسلىڭغە كۆڭۈل قىياسسىز تالىبتۇر،
ھەجرىڭ ئارا ئىختىيارسىز قالىپتۇر.
مۇشتاقلىغىم شەرھىنى دېيە ئالمەسمەن،
دەيدارىڭغە ئىشتىياق كۆپ غالىبتۇر.

گەر رۇھ دەم ئېتسە ئېردى ئاھەڭى نەغمە،
مەجلىسدە نە ھۇزۇن قالدۇر ئېردىيۇ نە غەم.
تا بارغالى رۇھ دەم بېرىڭ مەجلىسدىن،
مەجلىس ئېلىگە نە رۇھ قالدىيۇ نە دەم.

دەۋلەتقە يېتىپ مەنەت ئېلىن ئۈنۈتمە،
بۇ بەش كۈن ئۈچۈن ئۆزۈڭنى ئەسرۇ تۈتمە.
بارغاننى، كەل ئەمدى، ياد قىلماي، ئەي دوست،
بارىش - كېلىشىڭنى لۇتق ئېتىپ ئۆكسۈتمە.

دېۋانمە نە رەبتۇ نە تەرتىبىدۇر،
نە جەدۋەلۇ نە لەۋھۇ نە تەزھىبىدۇر.
كى ساڭا ئىبەردىم، ئانى ئەيب ئەيلەمەكم،
دېۋانىڭنى تىلەرگە تەقدىرىدۇر.

خەتىڭنى كۆرۈپ كۆڭۈلگە ھەيرەت بولدى.
شېئىرنىڭ ئىشىتىپ جانغە مەسەررەت^① بولدى.
بۇ نېچە مەھەل تەغافۇل^② ئەتتىڭ دېمەكم،
تالىق يوق ئىدىكى، مۇنچە غەفلەت بولدى.

سۆز سورغالى لەئىلى نۆكتەدانىڭ تاپمان،
يۈز سۈرەتلى ئول ئاستانىڭ تاپمان.
بىنامۇ نىشانلىغ ئىستەسەم، نې تاڭكىم،
نامىڭنى ئىشىتتىمۇ نىشانىڭ تاپمان.

ھىجران ئارا نېچە نامە تەھرىر قىلاي،
خامە تىلى بىرلە ھال تەقىرر قىلاي.
خۇش ئولكى سۆزۈم ساڭا دېسەم ۋاستەسىز،
سەن ئاندايۇ مەن مۇندە، نە تەدبىر قىلاي.

ئەي قامەتى سەرۋۇ لەبلەرى ئابىھايات،
بۇدۇر تىلەكمىكى، يەتگەمەن ۋەسلىڭگە بات.
ھەجرىڭدە ماڭا نە سەبىر قالدى، نە سەبات،
يا كەل بۇ سارىغە، يا مېنى ئۆزۈڭگە قات.

① مەسەررەت — شادلىق، سۆيۈنچ.

② تەغافۇل — بىلمەسكە سېلىش، غەپلەتتە قېلىش.

ئەي يار، ھەزىن كۆڭۈلنى ياد ئايلەمەدىڭ،
مېھرىڭنى كەم ئەيلەدىڭ، زىياد ئەيلەمەدىڭ.
يا مەندە گۇناھ باردۇر، ئۇنۇتدۇڭ، يا سەن،
ئايا نې جىھەتدۇرۇركى ياد ئەيلەمەدىڭ.

خۇش ئۆلكى كۆزۈم تۇشسە سېنىڭ كۆزۈڭ،
بىۋاسىتە ھالىمنى دېسەم ئۆزۈڭ.
بەرمەي سۆزۈمە جەۋاب ئاچچىغلاناسەن،
قىلىدىڭ مېنى مۇھتاج چۈچۈك سۆزۈڭ.

سەن گۈلسەنۇ مەن ھەقىر بۇلبۇلدۇرمەن،
سەن شۇئەلسەنۇ ئول شۇئەلغە مەن قۇلدۇرمەن.
نەسبەت يوقتۇر دەپ ئىجتىناپ ئەيلەمەكم،
شاھمەن ئەلگە، ۋەلې ساڭا قۇلدۇرمەن.

ھۇسنۇڭنى سېنىڭ كىمكى تەئەققۇل قىلغاي،
سەندىن باشقە نېچۈن تەھەممۇل قىلغاي.
بۇ تەبئۇ، بۇ ئىختىلاتكىم سەندەدۇرۇر،
نە مەنكى، بارى ئالەم ئېلىن قۇل قىلغاي.

ئەي قورغان ئېلى، قالدېمۇ دەرمانلارڭىز،
چىقمايمۇدۇرۇر بۇ جەھل قىلغانلارڭىز.

جاندهك كىشىلەر ئاچلىغىدىن چۈن چىقادۇر،
سىز چىقماساڭىز، چىقسە كېرەك جانلارىڭىز.

غوۋغادە مەي ئىرتىكاب قىلماق مۇشكىل،
جانغە كۈچ ئىلە ئەزاب قىلماق مۇشكىل.
بولماي دەغى مەست خاب قىلماق مۇشكىل،
ئەھبابدىن ئىجتىناب قىلماق مۇشكىل.

خاتىرنى بەھار فەسلىدە گەشت ئالادۇر،
كۆز نۇرىنى رەڭگى لالەۋۇ دەشت ئالادۇر.
خۇش ئولكى تالالاردە يۈرۈپ سەير ئېتسە،
بۇ فەسلىدەكىم لەتفۇ دىلكەش تالادۇر.

كەلگىلىكى، دەمى ئولتۇرۇبان مەي ئىچەلىك،
دۇنيا غەمۇرەنجىدىن زەمانى كېچەلىك.
چۈن ئەيشۇ نىشات لەشكەرى سەف تۈزدى،
ئەي مېھنەتۇ غۇسسە خەيلى، سىزلەر ساچەلىك.

ھەر كىمكى، ۋەفا قىلسە، ۋەفا تاپقۇسىدۇر،
ھەر كىمكى، جەفا قىلسە، جەفا تاپقۇسىدۇر.
ياخشى كىشى كۆرمەگەي يەمانلىغ ھەرگىز،
ھەر كىمكى، يامان بولسە، جەزا تاپقۇسىدۇر.

ھەر سۆزكى، نە دەرمەن ساڭا لاق ئولماغۇسى،
بىمەئنىيۇ ھەرزەۋۇ گەزاق^① ئولماغۇسى.
ئول ئىشتە، ئەگەر مۇخالەفەت ئەيلەرسەن،
تەڭرى ھەقى، بۇ سۆزدە خىلاق ئولماغۇسى.

كۆز رەۋشەن ئىدى سېنىڭ جەمالىڭ بىرلە،
كۆڭۈل خۇش ئىدى سېنىڭ ۋىسالىڭ بىرلە.
بەس تىيرەۋۇ ناخۇش ئەتتى ھەجرىڭ بىزنى،
ئەمدى قىلالىڭ خوي خەيالىڭ بىرلە.

نېتكەي كىشى بۇ فەلەك نىمىقى بىرلە،
ئەتكەي بۇ فەلەك ئابۇ سوراقى بىرلە.
گەھ تىرگۈزەدۇر ۋىسال ئەيىامىدىن،
گەھ ئۆلتۈرەدۇر شامى فىراقى بىرلە.

كۆزۈڭ بارى ساغلارنى مەست ئەتگۈسىدۇر،
غەمزەڭ بارى مەستلەرنى پەست ئەتگۈسىدۇر.
كۆپ زاھىدۇ پارسانى بابۇر ياڭلىغ،
لەئلىڭ ھەۋەسى بادە پەرەست ئەتگۈسىدۇر.

^① گەزاق — تۇنۇرۇقسىز، بىمەنە.

قانغىدە ئەگەر گۇناھ گاه قىلدىم،
يۈز قاتلە نەدامەت بىلە ئاھ قىلدىم.
قىلدىم يامانۇ ئەسرۇ تەباھ قىلدىم،
لۇتغۇڭ بىلە سەن كەچۈر گۇناھ قىلدىم.

ئەي كىم بارى شىئىر ئەھلىغە سەن خان ياڭلىغ،
شىئىرنىڭ بارى شىئىرلەرگە سۇلتان ياڭلىغ.
مەزمۇنى ئانىڭ خەتتى سەۋادى ئىچرە،
زۇلمەت ئاراسىدە ئابمەھيۋان ياڭلىغ.

شىئىرنىڭ ئىشتۇر فىكىرنى بابۇر قىلدى،
نې فىكىرى خۇشۇ ياخشى، تەسەۋۋۇر قىلدى.
كۆزنى يارۇق ئەيلەدى سەۋادى بىرلە،
مەزمۇنى بىلە قۇلاقنى پۇردۇر قىلدى.

گەر سىددىق بىر ئۆزگە ئاشىق بولغاي،
مەئشۇق خىسالى ئاڭا لايىق بولغاي.
پىر ئاللىمدە تاپقۇسى مۇرادىن بىتەڭ،
ھەر كىمكى، ئەگەر مۇرىدى سادىق بولغاي.

بىسەبىرمەنۇ بىسەرۇ ساماندۇرمەن،
بىر غەمزە دەدۇرمەنۇ پەرىشان دۇرمەن.

نە دىننىڭ ئىشىن قىلدىمۇ نە دۇنيانىڭ،
يا رەب، نېتەي ئۆز ئىشىم ھەيراندۇرمەن.

تا قىلدى مېنى فراق ئارا ياد ھەبىب،
مەھجۇر كۆڭۈلنى ئەيلەدى شاد ھەبىب.
گەر ۋەسل مۇيەسسەر ئولماس، نېتەي، بابۇر،
فەرياد، ھەبىبۇ ئاھۇ فەرياد، ھەبىب.

كۆز شەمئىنى يارۇتقالى مەھۋەش كەلدىڭ،
سەبر ئۆيىنى كۆيدۈرگەلى ئاتەش كەلدىڭ.
قىلدىڭ مېنى كەلگەننىڭ بىلە مېننەتدار،
رەھمەت ساڭا، ياخشى كەلدىڭمۇ خۇش كەلدىڭ.

يۈز شۈكرى قىلايىكى يەنە ئاشىق بولدۇم،
ئالەمغە بولۇپ فەسانە ئاشىق بولدۇم.
ياخشى سۆزۈڭمۇ ۋەسفى جەمالىڭ ئىشتىب،
كۆرمەي سېنى غايىبانە ئاشىق بولدۇم.

ئەي ئاي، يۈزۈڭ ئالدىدە قۇياش شەرمەندە،
شىرىن سۆزۈ ياخشى خۇلقۇغا مەن بەندە.
ھىجراندە نېچە نامە بىلە سۆزلەشەلىڭ،
يا سەن بېرى كەل، يا بارايىن مەن ئاندە.

يا رەب مەندە نە ياخشى تالىم باردۇر،
كىم، بەختى مۇتمۇ يەرى تالىم باردۇر.
مەنزۇر تۇت ئەر ۋەسلىگە كېچرەك يەتسەم،
نە چارە قىلاي، ئازغىنە مانىم باردۇر.

سەنسىز نېچە غەم بىرلە مەلالى كۆرەلىك،
ھەجرىڭ نېچە بولغۇسى، ۋىسالى كۆرەلىك.
ھەجرىڭ نېچە خەيال ئىلە ئۆتكەرەلىك،
لۇتق ئەيلەۋۇ كېلىگىلىكى جەمالى كۆرەلىك.

ھەجرىڭدە بۇ تۇن كۆڭۈلدە قايغۇ ئېردى،
ۋەسلىڭغە يېتىشمەدىم، جىھەت بۇ ئېردى.
ئاھىم تۇتۇنى بىرلە كۆرۈمنىڭ ياشىدىن،
يول بالچىق ئىدى، كېچە قاراڭغۇ ئېردى.

ھەجرىڭدە ئەگەرچە جانغە بىداد ئېردى،
سەنسىز ماڭا يۈز فىغانۇ فەرياد ئېردى.
فىكرىڭدىن ئىدىيۇ لېك خۇرسەندلىغىم،
زىكرىڭ بىلە بۇ خەستە كۆڭۈل شاد ئېردى.

كۆردۈڭ داغى كۆزۈڭگە گىرىفتار ئەتتىڭ،
سوردۇڭ داغى سۆزۈڭگە گىرىفتار ئەتتىڭ.

بۇ تەبئۇ كەلامىڭ بىلە ئۆز باشىڭ ئۈچۈن،
باشىدىن مېنى ئۆزۈڭگە گىرىفتار ئەتتىڭ.

ئىشقىڭ مېنى قىلدى ئەسزۇ شەيدا، نېتەيىن،
ئالەم ئېلىگە ئەيلەدى رەسۋا، نېتەيىن.
جانىمنى فىدا قىلىپ ساڭا، ئاندىن سولڭ،
دەرمەنكى، سېنى جان ئېتەي، ئەمما نېتەيىن.

ئىدراكىڭۇ تەبئۇ ھۇشۇڭا بەندە بولاي،
ئاۋازۇ ئۇسۇلۇ جۇشۇڭا بەندە بولاي.
تەقسىم قىلۇردە نەقىشلەرگە ئەيبەد،
تەئرىپ بىلە ئوقۇشۇڭا بەندە بولاي.

كەلدى رەمەزانۇ مەن تەخى بادەپەرەست،
ئېيىد ئولدىيۇ زىكىرى مەي قىلۇرمەن پەيۋەست.
نە روزەۋۇ نە نەماز يىللار، ئايلار،
تۇن كۇن مەيۇ مەئجۇن بىلە دىۋانەۋۇ مەست.

جىسمىمدە ئىستىمە تاپىدىن ئاتەش دۇر،
جانىمغە بەلاۋۇ غۇسسە بېبەر كەش دۇر.
كۆپ دەرد ئىلە غەمدىن ماڭا ناخۇش لۇق ئىدى،
سەن سورغالى، ئەي ھەبىب كۆڭلۈم خۇش دۇر.

ھەر يەردەكى گۈل بولسە، تىكەن بولسە، نە تاڭ،
ھەر قاندىكى مەي دۇردىدىن بولسە، نە تاڭ.
شۇنىڭدە ئەگەر ھەزل، ئەگەر جىد، كەچۈرۈڭ،
ياخشى بارىدە ئەگەر يامان بولسا، نە تاڭ.

نەسىيان قىلمەن نېچە ماڭا كۆرگەيسەن،
ۋەقت ئولدىكى ھەجر نامەسەن تۈرگەيسەن.
بۇدۇر تىلەگىم، خەتمىنى چۈن كۆرگەيسەن،
ئەلبەتتە، ئۇزۇڭنى ماڭا يەتكۈرگەيسەن.

جانىڭغە يېتىشتى تۈزۈ تاغ بىرلە كۆڭۈل،
دەردىنى تۈگەتمەس ئايتماغ بىرلە كۆڭۈل.
غۇربەتتە ئاياق بىرلە بەدەن تىنماس، لېك،
يۈز شۈكرىكى، تىنچدۇر قۇلاغ بىرلە كۆڭۈل.

ئەھباب ئۇنۇتماسە كېرەك ئەھدى قەدىم،
يەتكۈرسە كېرەك خەبەر گەھى پەيك نەسىم.
بابۇر چۇ ئۈمىد قىلۇر ئەرزى نىياز،
شايدەكى، قەبۇل ئەيلەگەي تەبئى سەلىم.

ئول شوخكى بىلدۈردى ۋەفادارلىغىن،
تەرك ئەيلەدى گويما سىتەمكارلىغىن.

لۇتقى ئەيلەدى يارلىققا فەرمان بەردى،
ئەندا بىلە ياردۇر، نېتەي يارلىغىن.

سېنىڭ بىلە سۆز مۇقەررەر ئانداق قىلايىن،
ئالەمدە سېنى مۇئەبەر ئانداق قىلايىن.
تەڭرى ھەقى بۇ خىزمەت ئەگەر سەن قىلسەڭ،
ھەر نەۋتىكى كۆڭلۈڭ تىلەر، ئانداق قىلايىن.

ھىجران غەمىدىن زەئىف جانىم سولدى،
غۇربەت ئەلەمى بىرلە ئىچىم قان تولدى.
يۈز شۈكرىكى، مۇنچە يىلغى غەم بىرلە ئەلەم،
راھەت بىلە ئىشرەتقە مۇبەددەل ئولدى.

ئىشقىڭ نېتەي ئىختىيارسىز قىلدى مېنى،
سەبىرىمنى ئالىپ قەرارسىز قىلدى مېنى.
ئالەم ئىچرە ئارسىز قىلدى مېنى،
زۇھد ئەھلىغە ئىتتىبارسىز قىلدى مېنى.

ئازار ئىلە نېچە گۇفتۈگۈ قىلغايىسىز،
ئازۇردە بولۇرنى جۈستۇجۇ قىلغايىسىز.

مۇنچەكى كۆڭۈللەرگە يېتىشتى ئازار،
مەي بىرلە مەگەركى شۇستۇشۇ^① قىلغايىسىز.

بۇ ياغلىغىكىم، باغى جىنان چاغلىقدۇر،
جان رىشتەسى ھەر رىشتەسىغە باغلىقتۇر.
تەن تارى يۈزۈم ئالتۇندەكتۈر سەنسىز،
كور، ئول ئىككىدىن نەمۇنە بۇ ياغلىقدۇر.

گەر ۋادىنى ھەجرىڭ ئازا بولدۇم ماكىس،
ئەيىب ئەيلەمەكىم، ھادىسەئىدۇر ھادىس.
قەۋمى ئەجەبى چاغىرغە قىلدى تەرغىب،
ئەمرى ئەجەبى ھەجرىگە بولدى بائىس.

قاسدىكى، يىباردىڭ ئەيلەدى شاد مېنى،
دائىم بۇ يوسۇنلۇق ئەيلەگىل ياد مېنى.
ئازادىڭ قۇل بولايكى خەتىڭ كەتۈرۈپ،
ھەجرىڭ غەمىدىن ئەيلەدى ئازاد مېنى.

بۇ ئالەم ئارا ئەجەب ئەلەملەر كۆردۈم،
ئالەم ئېلىدىن تۇرغە سىتەملەر كۆردۈم.

① شۇستۇشۇ — يۈيۈپ تازىلاش.

ھەركىم بۇ «ۋەقايىتى» نى ئوقۇر، بىلگەيكىم،
نە رەنجۇ نە مېھنەتۇ نە غەملەر كۆردۈم.

نە خىش مېنى خۇشلارۇ نە بىگانە،
نە غەيرىزىزا مەندىنۇ نە جانانە.
ھەر نېچەكى ياخشىلىققە قىلسەم ئەفسۇن،
خەلق ئىچرە يامانلىغ بىلە مەن ئەفسانە.

ئەي بادى سەبا، ئەيلە خۇراسانغە گۈزەر،
مەندىن دېگىل ئول يەرى پەرىشانغە خەبەر.
نېچە سەفەر ئۆز كۆڭلۈڭ ئۈچۈن قىلغايىسەن،
ئەمدى بىزنىڭ ئۈچۈن ئەيلە بۇ يانغە سەفەر.

خەتتىمنى كۆرۈپ سۆزۈمنى چۈن بىلگەيسەن،
كەلمەكتە بىزگە ئەل كەبى يېلگەيسەن.
ئىخلاستىڭنى بىلىپ يىبارىدىم قاسدى،
رەھمەت ساڭا، زىنھاركى، بات كېلگىيسەن.

كۆپدىن بېرىكىم يارۇ دىيارىم يوقتۇر،
بىر لەھزەۋۇ بىر نەفەس قارارىم يوقتۇر.
كەلدىم بۇ سارى ئۆز ئىختىيارىم بىرلە،
لېكىن، بابۇر، ئەمدى ئىختىيارىم يوقتۇر.

ئالۇدەئى يۈز تۈمەن مەئاسى بولماق،
يۈز رەنجۈ تۈمەن ئەزاب خاسى بولماق.
كۆپ ياخشى ئېكەن ئەھلى خىرەدنىڭ قاشىدە،
كەم، ئاغرىتىبان ئاتەنى ئاسى بولماق.

تا تەركى مەناھىيۇ شەراب ئەتمىشمەن،
نەفسىمغە خۇدای ئۈچۈن ئەزاب ئەتمىشمەن.
تەۋبە ئىشىكى ھەنۇز ئاچۇق ئىدى،
بۇ تەۋبەدە بىر نىمە شىتاب ئەتمىشمەن.

ھەر ھەزكى، خەلايىق ئاندىن ئايرىلماس ئىمىش،
ئول ھەز مەزەسىيۇ قەدرىنى بىلمەس ئىمىش.
مەئجۇنۇ، بەستۇ، بوزەۋۇ بۈست كەبى،
بىر جورۇ چاغىر دۇردى ئىشىن قىلماس ئىمىش.

مەي تەركىنى قىلغالى ئېرۇرمەن غەملىق،
بار تىيرە كۆڭۈلگە ھەر زەمان دەرھەملىق.
غەم بىرلە فەرسۇدەلىق ھەلاك ئەتتى مېنى،
مەي بىرلە ئىمىش شادلىغۇ خۇررەملىق.

مەي تەركىن قىلغالى پەرىشاندۇرمەن،
بىلمەن قىلۇر ئىشىمىنىيۇ ھەيراندۇرمەن.
ئەل بارچە پۇشەيمان بولۇرۇ تەۋبە قىلۇر،
مەن تەۋبە قىلىپمەنۇ پۇشەيماندۇرمەن.

ئەھباب، فىراقىڭىز بىلە ئېل نېتكەي،
سىزلىرىگە كىشى نې چارە ئەيلەپ يەتكەي.
جەمئىيەتىڭىزنى جەمئەت تۇتقاي تەڭرى،
بايۇرنى داغى بۇ مەۋائىد جەمئەتەتكەي.

بىمىھر ئەل سېنى مەن بۇتمەس ئىدىم،
ھەرگىز بۇ سىفەتنى ساڭا يەۋۇتماس ئىدىم.
ناھەق ئاغرىپ مېنى ئۇنۇتتۇڭ ئاخىر،
ۋەللاھكى، سەندىن بۇ تەمەئى تۇتماس ئىدىم.

ھىجران قەفەسىدە جان قۇشى دەم قىلادۇر،
غۇربەت بۇ ئەزىز ئۇمرىنى كەم قىلادۇر.
نې نەۋئى بىتەي فىراقۇ غۇربەت شەرھىن،
كىم كۆز ياشى نامەنىڭ يۈزىن نەم قىلادۇر.

ئوت سالىدى كۆڭۈلگە رەنجۇ بىتابلىغىم،
سۇ قىلدى بۇ خەستە جاننى بىتابلىغىم.
بۇ ئىككىلىسى ئەگەرچە بار مۇھلىكۇ سەئب،
لېكىن ئۆلتۈرەر تاڭغەچە بىخابلىغىم.

كۆڭلۈمگە ئوتۇ ئىككى كۆزۈمە سۇدۇر،
مەن خەستەگە رەھىم قىلدى، ھالىم بۇدۇر.
غەم كۈندۈزىيۇ فىراق شامى ياڭلىغى،
كۈن - تۈن ماڭا نى قەرارۇ نە ئۇيقۇدۇر.

جىسىمىدە ئىستىمە كۈندە مەھكەم بولادۇر.
كۆزدىن ئۇچادۇر ئۇيقۇ، چۇ ئاقشام بولادۇر.
ھەر ئىككىلەسى غەمىم بىلە سەبىرىمدەك،
بارغان سايى بۇ ئارتادۇر، ئول كەم بولادۇر.

نە يار ۋە فاقىلغۇسى ئاخىر، نە ھەرىق،
نە سەيفۇ شىتا قالغۇسى باقىي، نە ھەرىق.
يۈز ھەيفكى زايىسى ئۆتەدۇر ئۆمرى ئەزىز،
ئەفسۇسكى، باتىل بارادۇر ئۆمرى شەرىق.

ئەھباب يىغىنىدىن نېچە مەن قالغايىمەن،
ئۆزۈمنى نېتىپ ئول ئاراغە سالغايىمەن.
بارسام داغى ئاندى مەھمان كەسەرتىدىن،
مەئلۇم ئەمەسكى، يەر تاپا ئالغايىمەن.

ئەل سۆھبەتىنىكى ئارزۇ قىلمىشمەن،
نە خۇشلۇغ ئىلە بۇ گۇفتۇگۇ قىلمىشمەن.
ئىشرەت بىلە ئەيشىنى نە ئىش قىلغايىمەن،
مېنىكم، غەمۇمەنەت بىلە خۇ قىلمىشمەن.

يەكسان كەرەمنىڭ قاشىدە مۇدىبىر مۇقىبىل،
ئاسان سېنىڭ ئاللىغۇدە جەمئى مۇشكىل.
يا لۇتفۇ ئىنايەت ئانچە قىلىكم كۆتەرەي،
يا قەھرۇغەزەبىنى تاقەتم بارىچە قىل.

قىش گەرچە زەمانى مەنقەلۇ ئاتەشتۇر،
لېكىن بۇ شىتاپ ھىندتە كۆپ دىلكەشتۇر.
ھەنگامى نىشاتۇ بادەئى بىغەشتۇر،
مەي بولماسە مەئجۇن داغى بولسە خۇشتۇر.

مەستكى مۇدام، مەسھە دېگەن ئۆزى ئىكەن،
نۇتقى مەسھە دېگەن سۆزى ئىكەن.
قەدر كېچەسى بىكىن زۇلفى ئانىڭ،
نە كىشىگە، ئەي كۆڭۈل، روزى ئىكەن.

ئەھبابكى بەزمىدە گۈلىستان خەستۇر،
يوق لېكىن ئالەر بەزمىدە بىزگە دەستۇر.
ئول جەمئىدە گەر ھۇزۇرى جەمئىيەت بار،
يۈز شۇكرى بۇ جەمئى بېھۇزۇر ئەمەستۇر.

دۇنيا بارىسى ماڭا مۇسەخخەر بولسا،
ئوقبادە داغى خۇداي ياۋەر بولسا.
بۇدۇر تىلەگىم ئىككى جەھاندە ھەقدىن،
ھەرنە تىلەسەم، بارى مۇيەسسەر بولسا.